

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2004

Núm. 20

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 10 de febrer del 2004

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 499/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a televisió autonòmica. 986
  - 2) **RGE núm. 518/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a catàleg de riscos i recursos. 987
  - 3) **RGE núm. 519/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per eliminar el mal de la llengua blava. 987
  - 4) **RGE núm. 520/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions de promoció a FITUR. 988
  - 5) **RGE núm. 526/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a promoció d'habitatges. 989
  - 6) **RGE núm. 527/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Seguí i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reducció del parc natural de s'Albufera. 990
  - 7) **RGE núm. 528/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a declaració d'obligacions
-

- de servei públic. 991
- 8) RGE núm. 500/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a desprotecció de zones LIC i ZEPA a Campos. 992
- 9) RGE núm. 521/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa del "bono-guarderia". 993
- 10) RGE núm. 522/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat de fecundació "in vitro" a l'hospital Son Dureta. 993
- 11) RGE núm. 523/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució de l'atur a les Illes Balears des de la finalització de la temporada turística. 994
- 12) RGE núm. 534/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a directora de RTV. 995
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3366/03**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a precarietat i eventualitat del mercat laboral a les Illes Balears. 996
- III. MOCIÓ RGE núm. 4655/03**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a serveis jurídics de la comunitat autònoma, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3428/03. 1005
- IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE Núm. 1934/03**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a foment de l'habitatge per a joves. 1010

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 499/04, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a televisió autonòmica.

La primera pregunta RGE núm. 499/04, relativa a televisió autonòmica que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. La llei de creació de la companyia de Ràdio Televisió de les Illes Balears, aprovada per unanimitat en el Parlament l'any 1985, establia els principis que han d'inspirar la programació dels mitjans de comunicació gestionats per la comunitat autònoma. En el seu article 16.C deia: "el respecte a la llibertat d'expressió, objectivitat, veracitat o imparcialitat de les informacions". Fins ara, tan la modificació unilateral de la llei, com la persona anunciada per dirigir la futura televisió autonòmica, demostren que el Partit Popular vol fer una televisió partidista.

Pensen rectificar i consensuar un model de televisió que garanteixi la pluralitat? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Sampol, en aquest moment l'únic que ha fet el Govern ha estat donar les passes per a l'actualització de la legislació de la comunitat autònoma. La modificació que vàrem fer en la llei d'acompanyament era una adequació en el règim d'incompatibilitats i intentar fer un consell d'administració fotocòpia d'allò que són les comissions parlamentaris i per tant, que hi hagués la màxima participació de tots els grups polítics. Al mateix temps s'està treballant en la definició d'allò que ha de ser aquest model audiovisual, que s'ha de seguir i l'estructura organitzativa d'aquest ens públic.

Per tant, el Govern no ha fet en cap moment cap passa, ni cap actuació que pugui qüestionar la veracitat, l'objectivitat i la independència. Altra cosa és que estem en campanya i que volem que hi hagi discòrdia allà on és impossible que s'hagi produït discòrdia perquè no s'ha fet cap passa que pugui suposar aquesta falta d'objectivitat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Parlarem de discòrdia. Vostès ja convocaren el Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola

perquè es constituís en consell d'administració de la futura televisió i un dels punts de l'ordre del dia era informar del nomenament de la directora de televisió, la Sra. Maria Umbert.

Quin currículum aporta la persona que vostès volen nomenar directora? Bé aquí tenim una circular de dia 3 de febrer del 2003, fins i tot abans de les eleccions i que empitjoraren la situació, allà on el comitè d'empresa del Centre Territorial de Televisió Espanyola a les Illes Balears, Comissions Obreres, UGT, el sindicat de periodistes sol·liciten al director general de Ràdio Televisió Espanyola la destitució de director del centre, Sr. Vicente Enguindanos i de la subdirectora d'informatius i programes, Sra. Maria Umbert. Motius? *"Desorganización e ineficacia en la gestión, desconocimiento del medio televisivo y, manipulación política continuada"*.

Senyores i senyors del Govern i del Partit Popular, si el criteri ha de ser el que va seguir aquesta senyora dins el Centre Territorial de Televisió Espanyola, facin una televisió de partit i la paguin. Amb els doblers de tots facin una televisió independent i no manipulada.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Sampol, quan vostè va partir de la vicepresidència del Govern del pacte d'esquerres va deixar dins els calaixos un avantprojecte de llei damunt la futura televisió autonòmica i que va tenir a bé entregar al President en la seva visita institucional. Jo he revisat aquest projecte de llei, en el seu article 9, du fins i tot anotacions del puny i lletra d'algú de la Conselleria de Comerç, o Vicepresidència i diu a l'article 9: *"el director general será escogido por el Gobierno"*. El nostre projecte de llei diu exactament el mateix.

No entenc per què allò que era bo quan governava vostè com a vicepresident, és dolent ara quan jo som la vicepresidenta o el President és en Jaume Matas. Què feim parts i quarts? És un exemple d'objectivitat la seva intervenció? Efectivament nosaltres pregam que hi hagi consens en aquesta televisió, és la televisió de tots. Fins fa uns dies vostè estava disposat a nomenar els seus representants en el consell d'administració, però com que el Partit Socialista, partit absolutament descabellat i sense criteri, ha decidit no asseure-se en el consell d'administració, vostè ara s'apunta *aprovechando que el Pisuerga pasa por Valladolid* i fa aquesta crítica, simplement perquè estam en temps d'eleccions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 518/04, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a catàleg de riscos i recursos.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 518/04, relativa a catàleg de risc i recursos que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. La pregunta va dirigida al conseller d'Interior. Quines previsions ha fet la Conselleria d'Interior en relació a la realització del catàleg de riscos i recursos prevists a la Llei 2/1998 d'orientació d'emergències? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hble. Sr. Diputat, amb la finalitat d'ordenar el sector d'emergències la Conselleria d'Interior va contractar el segon semestre de l'any passat la primera fase d'elaboració del catàleg d'unificar els riscos i recursos. En primer lloc durant aquest any 2004 hem de completar l'elaboració del catàleg unificat de riscos i recursos, simultàniament implantarem uns programes informàtics de gestió i manteniment d'aquest catàleg. I aquest catàleg s'elabora a l'empara del Decret 7/2004, de 2 de gener, pel qual es desenvolupa el Reial Decret 1254/1999, de 17 de juliol, d'aprovació de mesures de control dels riscos i (...) als accidents greus allà on intervenguin substàncies perilloses. I també a l'empara del Decret 8/2004, de 3 de gener, pel qual es desenvolupen determinats aspectes de la Llei d'ordenació d'emergències de les Illes Balears.

En definitiva, aquest catàleg complementa i ordena de forma unitària tota la informació continguda a diferents parts especials i sectorials per poder tenir una visió global dels riscos i poder donar una resposta ràpida i eficaç davant de qualsevol situació d'emergència que es pugui produir en la nostra comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir?

I.3) Pregunta RGE núm. 519/04, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per eliminar el mal de la llengua blava.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 519/04, relativa a mesures per eliminar el mal de la llengua blava que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sr. President. La pregunta fa referència a la febre catarral que afecta de manera aguda als ovins, o més coneguda

com a llengua blava i que sabem que encara està localitzada a Menorca. Però des d'aquest grup parlamentari ens agradaria saber què està fent la Conselleria d'Agricultura per tal d'evitar que s'estengui, o en tot cas eliminar-la?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Idò miri des de l'aparició del nou brot de la malaltia de la llengua blava, que va ser dia 27 d'octubre del 2003, s'han adoptat entre d'altres les següents mesures. En primer lloc immobilització dels animals a les explotacions afectades, varen ser 16. Control a totes les explotacions d'oví a Menorca, que són 478. Bloqueig inicial dels moviment de remugants a l'illa de Menorca. Lliurament d'aquest bloqueig de manera controlada per tal de garantir el moviment de vedells cap als engreixadors de Mallorca. Controls en nombre representatiu d'explotacions de Mallorca i Eivissa, controlar al voltant de 2.500 animals amb resultats negatius. Increment del nombre de granges sentinella, que han passat de 9 a 21 a tot Balears.

Divulgació de les mesures preventives als ramaders. Vacunació imminent de quasi 400.000 ovelles a les 4 illes, vacuna produïda a Sud-Àfrica i subministrada pel Ministeri d'Agricultura. Estudi entomològic de les característiques del moscard i la seva distribució, etcètera. I després atenció, prest, a noves invasions mitjançant la xarxa de granges sentinella i que com he dit, estan augmentades des de 9 a 21. Per tant, estam agafant jo crec les mesures i han donat un resultat dins..., no emportava ho haguéssim tengut, però han donat un resultat bastant eficaç.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir Sr. Diputat?

I.4) Pregunta RGE núm. 520/04, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions de promoció a FITUR.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 520/04, relativa a accions de promoció a FITUR que formula l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta va dirigida al conseller de Turisme per saber quina valoració fa de les accions de promoció de les Illes Balears durant la passada fira turística de Madrid, FITUR.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La valoració jo crec que ha de ser necessàriament positiva, tot i tenint en compte que varem complir els objectius que en el seu dia ens varem marcar en aquesta fira. En primer lloc, garantir una presència destacada de les Illes Balears en el marc d'aquesta fira i ho varem aconseguir amb un conjunt de presentacions d'una sèrie d'esdeveniments que durant l'any 2004 es celebraran a les nostres Illes. Des de la presentació de l'equip ciclista que va reunir unes 700 persones a l'auditori central de la fira de Madrid. Passant també per la presentació de tot un seguit d'esdeveniments esportius, com són el torneig Open Turespaña Mallorca Classic, les olimpíades d'escacs que s'han de celebrar en el municipi de Calvià, així com tot un conjunt d'esdeveniments que, com deia, es duran a terme dins les nostres Illes durant els propers mesos.

Vàrem aprofitar també la fira de Madrid, FITUR, per poder firmar uns convenis importantíssims, jo crec que d'una importància transcendental amb les distintes patronals de cada una de les illes, amb la Federació Hotelera de Mallorca, l'Associació Hotelera de Menorca i amb la Federació Hotelera d'Eivissa i Formentera i que ens permetrà durant els propers mesos aprofundir en tot allò que fa referència en el camp de les noves tecnologies. És evident que avui en dia els acords amb els majoristes de viatges que hem mantingut també durant aquests dies a la fira són importants, però també ho és cada vegada més tot el món de la contractació directe i per això hem volgut fer amb col·laboració amb les distintes patronals aquests acords de col·laboració que ens permetin posar a l'abast i a la disposició d'aquestes patronals tot aquest camp, tot aquest món de les noves tecnologies per poder acostar cada vegada més el nostre producte i el nostre destí al consumidor final.

I finalment també hem aprofitat aquesta fira per poder fer tot un conjunt de reunions amb els principals majoristes de viatges nacionals i que ens han permès comprovar una qüestió certament important i és el fet de què la bona situació per la que travessa avui dia Espanya, el mercat nacional, fa que també puguem pronosticar i puguem aventurar un any 2004 del turisme nacional cap a les Illes Balears certament positiu. Per tant, com deia abans, el balanç d'aquesta fira no pot ser més que positiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir Sra. Diputada?

I.5) Pregunta RGE núm. 526/04, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a promoció d'habitatges.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 526/04, relativa a promoció d'habitatges que formula l'Hble. Diputat Sr.

Francesc Quetglas i Rosanes del Grup Parlamentari Socialista.
Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És sabut que un dels problemes que té l'execució i la duta a terme d'una política d'habitatge activa per part de les administracions públiques és la manca de sòl, en concret la manca de sòl assequible i que es pugui posar a disposició de promotors públics i privats per fer habitatges a preu assequible de promoció pública.

Una de les línies que tenen els distints governs, les distintes administracions és garantir que el sòl de titularitat pública que resulta excedent de determinades operacions, provinents de les distintes administracions ja siguin ajuntaments, siguin consells insulars, sigui la pròpia administració autonòmica, o sigui l'Estat, no entri dins el circuit especulatiu i que total o parcialment pugui ser dedicat a la promoció d'habitatge públics, mitjançant accions tan legislatives com administratives per part del Govern que posin part d'aquest sòl, en termes econòmics raonables, a disposició dels promotors.

Demanam al Govern quines mesures té previstes, tan legislatives com administratives, per garantir que almanco parcialment part d'aquest sòl pugui ser dedicat a la promoció d'habitatges de promoció pública?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, coincidim efectivament en el problema que hi ha de manca de sòl i de la necessitat de què hi hagi mesures per aconseguir que el sòl de titularitat pública de totes les administracions, però especialment de titularitat municipal, es dediquin a promoció d'habitatges accessibles. I ja vaig anunciar durant la tramitació del pressupost, que aquest trimestre el Govern presentarà el primer pla d'habitatge global que hi ha hagut i que hi haurà en aquesta comunitat autònoma. I dins aquest pla d'habitatge hi haurà un apartat específic de les mesures en matèria de sòl per donar satisfacció, precisament a allò que vostè demana.

Esperam que mitjançant aquest pla, que breument presentarem, li donem satisfacció en aquestes mesures.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Més que torn de rèplica, jo voldria fer un torn de suggeriments. És a dir, a mi em sembla que hi ha una sèrie de coses que es poden fer des de l'administració autonòmica i des de la iniciativa legislativa del Govern i una d'elles i la poso damunt la taula, és la iniciativa de prohibir, hi ha altres comunitats autònomes que així ho han fet, prohibir l'alienació de sòls públics pel sistema de subhasta, pura i simplement. El sistema de subhasta és un sistema de (...), que representa ingressos per a les administracions públiques, però que efectivament no contribueix o contribueix molt negativament en el fet de què hi hagi sòl a disposició dels promotors públics o privats en termes assequibles.

Per tant, jo crec que aquesta és una iniciativa que altres comunitats autònomes han pres i que seria bo estudiar i veure com podem dedicar, mitjançant aquest mecanisme, aquesta part d'aquest sou a la promoció d'habitatges assequibles. És evident que les institucions públiques no poden contribuir, no poden convertir-se en un agent més de l'especulació del sòl. Per tant, en aquest moment el sòl excedent que té l'administració de l'Estat, tan de l'administració penitenciària com de l'administració de justícia...

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Sr. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Mesures n'hi pot haver moltes, des de regular-se perfectament mitjans de cessió als ajuntaments i mesures perquè es dediquin a protecció pública. El tema concret de prohibir les subhastes a l'administració de l'Estat, jo no crec que tinguem competència les comunitats autònomes per fixar això, però és una cosa que podem estudiar perquè ja li dic que aquest pla estarà obert a tots els partits polítics perquè puguin, quan es presenti, fer els suggeriments que facin falta i que es puguin recollir.

De totes formes, jo estic contenta que ara tinguin una sensibilitat especial en matèria d'habitatge, perquè aquests 4 anys no la varen tenir, ni varen regular res en matèria de sòl de titularitat pública i les actuacions que precisament es varen fer en matèria d'habitatge varen ser pujar l'impost de transmissions patrimonials un 17%, l'impost que grava l'habitatge i posar moratòries a residències plurifamiliars, que ja advertia el PSM que eren unes mesures que encarien el preu del sòl. Per tant, estic contenta d'aquesta sensibilitat i esperem que quan presentem el pla i vostès puguin fer els seus suggeriments i les seves al·legacions, hi hagi un bon pla per als propers 4 anys en aquesta comunitat autònoma i aconseguir entre tots que el preu no es dupliqui, com va passar, en els darrers 4 anys.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 527/04, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Seguí i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reducció del parc natural de s'Albufera.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 527/04, relativa... - pregaria un poc de silenci per favor i si són tan amables-. Relativa a reducció del parc natural de l'Albufera que formula l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Seguí i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SEGUÍ I PONS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els termes en què està escrita.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula per part del Govern el Sr. Conseller de Turisme? Ah bé, es posi d'acord el Govern. Sr. Font té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. No només ens posam d'acord, sinó que estam d'acord i coordinats i lògicament un tema que té a veure amb parcs naturals, no li escapa a cap ciutadà de Balears, que li correspon a la Conselleria de Medi Ambient.

Dit això, ja que m'han formulat la pregunta en els seus propis termes, jo l'únic que puc dir és que el Govern balear no ha decidit tornar enrera cap espai natural, ni d'un parc enlloc. No ha decidit això el Govern balear.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada.

LA SRA. SEGUÍ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la passada legislatura la superfície del Parc de l'Albufera va ser ampliada a través del Decret 52/2003 per incorporar el terreny de Son Bosc i part del terme de Muro. Aquesta ampliació fou objecte de recurs per part de l'Ajuntament de Muro, que dóna suport a un projecte de camp de golf. L'anul·lació del decret d'ampliació i les considerables al·legacions, la Conselleria de Medi Ambient haurà de decidir si aprova o no el decret i si es cau, quin serà el seu contingut.

En interès de la conservació del Parc Natural de l'Albufera i del patrimoni natural de les Illes, el Grup Parlamentari Socialista demana que sigui aprovat de bell nou el decret d'ampliació anul·lat. Aquesta zona abans de ser protegida presentava un important grau de degradació, però des de què hi està fa de transició entre les àrees ambientalment més valuoses de l'Albufera i l'exterior del parc. A més, a Son Bosc hi nidifica una important colònia d'abellarol, espècia escassa a Mallorca, així com d'altres espècies incloses a l'annex I de la directiva 79/409 de la Comunitat Europea, de conservació de les aus

silvestres que es podien potenciar mitjançant un pla de recuperació ambiental de la zona.

Les Illes Balears pateixen una acusada insuficiència d'espais naturals protegits, malgrat l'espectacular riquesa biològica en què comptam. Amb un elevat nombre d'espècies animals i vegetals úniques en el món, endèmiques i malgrat es tengui clar que la nostra principal activitat econòmica es fonamenta en el patrimoni natural. La manca de protecció suficient per als espais naturals de les Illes és una greu irresponsabilitat, sobretot davant l'increment accelerat de la pressió que la població exerceix sobre el medi natural.

Les nostres Illes necessiten, avui més que mai, una adequada política de protecció de la nostra diversitat biològica. Però en canvi, una de les primeres accions del Govern ha estat el retall de 22.460 hectàrees fins aleshores protegides. Ens ha fet patir una reculada sense precedents, ni a les nostres Illes ni a cap altra comunitat autònoma. La nostra comunitat amb només un 1,95% del territori ocupat per espais naturals protegits és la penúltima de l'Estat i ha passat a ser l'última en territori protegit per habitant. Aquest baix percentatge protegit és especialment important a les Illes per les particularitats ecològiques de què disposam. Ara es desprotegeix Son Bosc, però tampoc no es fa cap passa per Maristany, que n'asseguri la seva protecció, ni per la regressió d'una altra zona humida, Ses Fontanelles, amenaçada igualment de mort si no s'evita l'urbanització i es promou la recuperació ambiental.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. I res a veure té allò que ha contat la diputada amb la pregunta, però vaja, així de clar. Vostè que és tan respectuosa i que li sap greu alguna vegada el to que s'empri i vostè que ve del món que ve, hauria de tenir clar que no ha tornat res enrera el Consell de Govern, que en tot cas hi ha hagut una conculcació dels tràmits d'audiència i indefensió per part de la corporació de l'Ajuntament de Muro.

I allò que hi ha en aquest moment és que el Govern anterior i no jo no vull parlar del Govern anterior, va córrer per aprovar el decret definitivament, quan el mateix Govern reconeixia que faltava un ple nou a l'Ajuntament de Muro, que era l'àmbit del parc i li va enviar. I abans de què es complissin els 15 dies va aprovar això. Tornam enrera el tema, es torna obrir el tràmit i ja veurem què passa.

I si vol que xerrem de protecció, em faci una interpel·lació i en xerrem. Però allò que vostè demanava de Muro res a veure té amb la farsa que acaba de muntar. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

I.7) Pregunta RGE núm. 528/04, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a declaració d'obligacions de servei públic.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 528/04, relativa a declaració d'obligació de servei públics que formula l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Des de la declaració d'obligació de servei públic del transport aeri entre illes, que va ser el desembre de l'any passat i s'estableix una tarifa única en aquests bitllets, s'ha pogut comprovar que l'efecte ha estat tot el contrari al desitjat. Per una part els bitllets són més cars, els usuaris estan més descontents perquè ja no hi ha promocions i assistim a un absolut monopoli del sector. El problema és que a pesar d'aquesta declaració formal de servei públic, realment és una declaració virtual mentre no estigui finançada per l'Estat.

Per això preguntam al Govern de les Illes si està d'acord en què sigui l'Estat qui financii el transport aeri entre les Illes? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, llevant les afirmacions rotundament falses que vostè fa en la seva introducció, li he de dir que no només hi estic d'acord que l'Estat subvencioni sinó que està dins les previsions de l'Estat haver de subvencionar econòmicament aquesta declaració, tal i com preveu el reglament núm. 2408/92 de la Comunitat Europea. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Supòs que les afirmacions de la Sra. Consellera dient que eren absolutament falses les afirmacions que jo a la vegada feia en la meua pregunta, anaven referides als preus dels bitllets, vostè en unes declaracions als mitjans de comunicació aquest cap de setmana ha negat que els preus siguin més cars.

Jo només li posaré uns exemples a veure si ho entenen perquè des de Menorca, des d'Eivissa i des de Formentera ho tenim molt clar. Miri, anar i tornar a Paris, publicitat d'ahir amb Iberia, la mateixa companyia, 65 euros. Anar i tornar a la península 50 euros. Anar i tornar Menorca o Eivissa aquí a Palma 100 euros. Si això no vol dir que el transport aeri entre illes és més car, la veritat no ho entenc. Si a tot això a més afegim les comissions que cobren les agències, amb pacte o

sense pacte, que això ja ho dirà el servei de defensa de la competència que ho està investigant a dia d'avui, cobren una mitjana de 12 euros, ha suposat un clar augment de la tarifa. I això no és més que una conseqüència de l'estafa que ha suposat aquesta declaració d'obligacions de servei públic.

Estam molt contents de sentir que el Govern hi està d'acord en què sigui l'Estat el que subvencioni aquestes declaracions i com deia abans el President del Parlament, també els demanaria que es possessin d'acord amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que fa només 15 dies va dir: "*que el consell cree que es un despilfarro que el Estado subvencione los billetes de avión entre islas*". Com quedam? Estam d'acord en què subvencioni l'Estat o no? Nosaltres sí defensam que sigui l'Estat el que ho subvencioni i a més defensam que s'ha de renegociar la declaració d'interès públic dels vols entre illes.

Ah! I per favor, si...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo puc entendre que a vostè aquest tema de la declaració li piqui i li piqui molt, perquè clar vostè quan ha dit que era més car s'estava referint a altres vols, parlem dels entre illes. Què va passar quan vostè era Presidenta del consell insular, els 4 anys que vostè va ser Presidenta? Que es varen duplicar els preus...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Duplicar els preus. Què ha passat ara? Que els vols entre illes han baixat de 99 euros a 72. I no només això, aquests 72 només es poden actualitzar cada any amb l'IPC. Per tant, els propers 4, 8, 12 anys els entre illes no es duplicaran. A vostè això sí que li va passar, a nosaltres no ens passarà perquè tenim aquesta declaració.

Què més ha passat amb la declaració de servei públic? Que tenim un servei de qualitat molt millor que abans, moltes més freqüències, 9 freqüències diàries d'anada i tornada a Eivissa i 10 freqüències diàries d'anada i 10 de tornada a Menorca. Mai hi havia hagut ni existit aquestes freqüències diàries a Eivissa i Menorca. Què ha passat també?

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un moment per favor. Si són tan amables. Continui Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

A part està previst el descompte del 10% i d'un 20% per a determinats col·lectius que s'estan aplicant des del mes de gener. I no enganyi en les comissions perquè les comissions als entre illes no s'apliquen. Per tant, jo crec que la situació ha avançat moltíssim, amb molt poc temps, i jo puc ser honesta i dir que hem de continuar avançant en el reconeixement de la nostra insularitat, sobretot els menorquins, eivissencs i formenterencs. Però vostès també haurien de ser honestos i reconèixer que hem donat una passa molt important i per primera vegada les Illes Balears s'han equiparat a les Illes Canàries. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 500/04, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a desprotecció de zones LIC i ZEPA a Campos.

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 500/04, relativa a desprotecció de les zones LIC i ZEPA a Campos que formula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. A la llei d'acompanyament a la disposició addicional 21, diu clarament que l'Ajuntament de Campos podrà autoritzar, prèvia declaració d'interès general, la construcció d'un equipament de caràcter sanitari assistencial a la zona delimitant el pla (...) d'aquesta llei, sigui quina sigui la qualificació de rústic que tinguin els terrenys allà on s'ubicarà. Aquests terrenys allà on està delimitat són zones LIC i ZEPA.

I en aquest sentit volia demanar al Govern a veure si pensa retirar aquesta protecció que té aquest espai, o què pensa fer? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Bé, aquesta afirmació tan rotunda per part del Govern de les Illes Balears suposa que no duran a terme aquesta construcció, perquè en aquest sentit el fet de ser una zona LIC, una zona ZEPA, per tant, emparada per la directiva d'hàbitat europea i per altra banda per ser un ANEI d'alt valor i d'interès, com es sap que és Es Salobrar i Es Trec són un dels paratges naturals més excepcionals de Mallorca, suposa que tornam enrera aquesta disposició addicional i per tant, que no pensen dur a terme cap actuació, a no ser una petita reforma d'aquesta instal·lació o d'aquest balneari.

Per tant, en aquest sentit el Govern, per primera vegada, ha tengut una mica de seny en no seguir desprotegit els espais naturals, que com s'ha dit abans i per recordar-ho al conseller de Medi Ambient és un fet que han desprotegit, perquè és un fet que s'ha aprovat per la llei d'acompanyament, és un fet que el Consell de Govern ha aprovat el que ha aprovat amb S'Albufera i amb altres indrets, i per tant es veu que ara ha tengut seny per intentar, com dic, no desprotegir de zona LIC i zona ZEPA.

El que passa és que això no respon a les declaracions que va fer el director general, en aquest cas de la Conselleria d'Ordenació del Territori, que va dir que sí, *que tenien que desproteger un poquito* aquesta zona perquè era una zona que era LIC, i que era ZEPA, i que a més estaven dins demarcació de costes i per tant s'havia de desprotegir.

Per tant convendria que el Govern, tan unit, es posàs d'acord, perquè resulta que el conseller de Medi Ambient diu una cosa aquí però el director general de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori diu una altra cosa. Per tant m'agradaria saber pel bé dels ciutadans realment què és el que pensa aquest govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, jo intentaré aclarir-li-ho, a vostè, perquè no s'embulli. Miri, i sobretot el que no consentirà aquest govern, i menys jo, és que vostè...

(Remor de veus)

I menys jo, lògicament, perquè em toca aquesta competència, que les falsedat es puguin aquí dir alegrament i no passa res. És fals totalment i absoluta que dins una zona LIC o ZEPA no es pugui fer una construcció, és fals. Amb la qual cosa la seva pregunta és no. L'argumentació que vostè ha muntat és falsa, perquè dins un LIC o una ZEPA es pot construir. Lògicament s'hauran de fer les avaluacions d'impacte ambiental i les mesures compensatòries perquè realment es pugui autoritzar pel Govern balear i pel govern de Brussel·les. Dient que a una zona LIC o ZEPA no es pot construir vostè contribueix a distorsionar el discurs i a dir falsedats.

I lògicament, Sra. Rosselló, després que vostè -i perdoni l'expressió- va passar totalment i absolutament d'Europa durant el seu mandat i ha estat a punt que aquest govern ha hagut de recuperar més de 500 milions de pessetes en subvenció, no vengui a donar lliçons aquí de com s'apliquen temes europeus de cap tipus.

I més li diré. Aquesta qüestió lògicament està ben coordinada, i figura a la Llei d'acompanyament el que té intenció de fer aquest govern legalment, legalment, Sra. Rosselló. Vostè, això, no ho pot consentir.

Però li diré més. El Coto de Doñana, al costat del *coto*, aferrat, conjuntament amb la fundació Doñana 21, Els Verds d'allà han contribuït amb el PSOE, el PP i Esquerra Unida a fer un camp de golf dins una ZEPA i un LIC i no ha passat res. Convendria que començàssim a saber que la sostenibilitat no és una curolla només d'uns que els diuen Els Verds. Moltíssimes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 521/04, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa del "bono-guarderia".

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 521/04, relativa a posada en marxa de l'abonament guarderia, que formula l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, una vegada més crec que s'estan donant mostres de l'eficàcia d'aquest govern del Sr. Matas, perquè una vegada més un dels compromisos que es varen adquirir el mes de maig, ja el tenim en marxa i ja està funcionant. Jo voldria demanar a la Sra. Consellera de Presidència i Esports quina és la valoració que ella fa referent a la posada en marxa de l'anomenat abonament guarderia.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, evidentment jo crec que la valoració en aquest camp ha de ser tremendament positiva, perquè s'ha aconseguit posar en marxa una iniciativa que era absolutament necessària en aquesta comunitat autònoma, i és la posada en marxa d'aquest abonament guarderia, un abonament que va destinat a conciliació de vida laboral i familiar, per tant a les famílies en general i a les dones en particular. És una ajuda, una aportació perquè aquestes famílies tinguin, com deia, una ajuda

econòmica per poder pagar les despeses de les guarderies. És un import de 300 euros, i de 400 euros si és el cas de nins amb discapacitat o de famílies nombroses.

Com vostè deia, Sra. Diputada, és una iniciativa que nosaltres vàrem anunciar fa pocs mesos i que actualment ja està en marxa. Hi va haver una campanya d'informació i ara està obert el procés per poder tirar aquestes sol·licituds. Per tant m'agradaria comentar que ha estat ben acollida per aquesta gent, per aquestes famílies, perquè la setmana passada teníem en concret unes 2.000 consultes de famílies que estaven interessades en poder-se acollir a aquesta mesura. A més també he de dir que la setmana passada vàrem poder donar les primeres quaranta ajudes a aquestes famílies, sobretot a les que tenien rendes inferiors.

Per tant aquesta mesura ens ha servit per posar en marxa un programa de conciliació de vida laboral i familiar, però també per demostrar que l'Administració, quan vol, pot ser àgil i efectiva, perquè hi ha famílies que ja tenen aquesta aportació a les seves mans. Per tant és una petita ajuda per a aquest camp i jo crec que hem de continuar en marxa i hem de posar en marxa altres iniciatives que ajudin sobretot les dones a poder conciliar aquesta vida laboral i familiar.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 522/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat de fecundació *in vitro* a l'hospital Son Dureta.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta, RGE núm. 522/04, relativa a unitat de fecundació *in vitro* a l'Hospital de Son Dureta, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Hble. Consellera, quines millores suposarà per als ciutadans de les Illes Balears la posada en funcionament d'una unitat de fecundació *in vitro* a l'Hospital de Son Dureta? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Sanitat i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, les millores la veritat és que són moltes, però concretament li he de dir que n'hi ha dues que són molt importants. Hem de saber -perquè a més a mi és una xifra que em va sorprendre- que prop d'un 15% de les parelles de la nostra comunitat poden tenir en qualque moment un problema d'infertilitat, ja sigui primari per tenir el primer fill o secundari, que ja tenen un fill, però a l'hora d'aconseguir l'altre tenen qualque problema.

Idò l'avantatge... Bé, fins ara a la nostra comunitat es feia la inseminació artificial i l'estimulació ovàrica, i després les parelles amb problema d'infertilitat i que s'havien de sotmetre a la fecundació *in vitro* s'havien de derivar a València, a La Fe de València. Això feia, com és lògic i evident, que aquestes parelles tenguessin una incomoditat afegida, amb una situació psicològica que ja podem conèixer tots que no era massa bona, i per tant s'havien de desplaçar poc més o manco set o vuit dies a València per tal de rebre aquest tractament. L'obertura en aquest moment, a partir del mes de febrer, a l'Hospital de Son Dureta de la unitat de fecundació *in vitro* farà que aquestes parelles no s'hagin de desplaçar a València i que puguin ser tractades a la nostra comunitat, en el seu lloc de residència, que això és molt important.

I com a segon avantatge que té l'obertura d'aquesta unitat a l'Hospital de Son Dureta, també serà la reducció de la llista d'espera. Com deia les xifres, un 15% de parelles, són bastant elevades, i això feia que a l'hora de derivar a València les parelles amb aquest tipus de problema només ens deixaven enviar una quota de deu parelles cada mes. Obrir aquí la unitat permetrà tractar moltíssimes més parelles, de fet ja tenim 319 parelles que estan en disposició de sotmetre's a aquest tractament, i farem que la llista d'espera, que en aquest moment és d'un any i mig, com a mínim rebaixar-la al que pot ser una intervenció quirúrgica, és a dir, a sis mesos. El nostre objectiu és que l'any 2005 la llista d'espera per sotmetre's a la fecundació *in vitro* sigui de sis mesos. Jo crec que això és una gran notícia per a moltes parelles de la nostra comunitat, que he de dir que ha estat possible gràcies a l'esforç de tot un equip de professionals, a l'equip directiu de Son Dureta, i també he de dir que és la culminació d'una feina que ja va començar l'any 2002 amb l'obertura del gabinet de fertilitat a l'Hospital de Son Dureta, i que malgrat els problemes pressupostaris que tenim a la nostra conselleria, i són coneguts, hem volgut impulsar perquè creim que era molt beneficiós per a la nostra comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol intervenir, Sr. Diputat?

I.11) Pregunta RGE núm. 523/04, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució de l'atur a les Illes Balears des de la finalització de la temporada turística.

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 523/04, relativa a evolució de l'atur a les Illes Balears des de la finalització de la temporada turística, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta va dirigida al conseller de Treball i Formació i és saber quina ha estat l'evolució de l'atur a les Illes Balears des de l'acabament de la temporada turística fins al dia d'avui. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem de Olives i Olivares):

Gràcies, president. Sr. Diputat, la Conselleria de Treball i Formació ha constatat un canvi de tendència en l'evolució de l'atur en els darrers mesos després de més de trenta mesos de constant pujada en nombre de desocupats a les Illes Balears, una pujada de l'atur que es va iniciar el setembre de l'any 2000 i que va tenir la seva fase més dolenta al llarg de l'any 2002, amb increments superiors al 20%. També al llarg del sis primers mesos del 2003 l'atur ha continuat augmentant de forma molt significativa, amb increments superiors al 15% i que, a més, se sumaven als increments passats. Els resultats: més de 7.000 persones més a l'atur que fa quatre anys.

En canvi els darrers mesos s'ha constatat un alentiment molt fort de l'increment de l'atur a les Illes Balears i sobretot els tres darrers mesos. L'atur creix fruit de la inèrcia heretada però en molta menor mesura. Alguna cosa ha canviat. Els mesos de setembre i octubre es varen tancar amb els menors creixements de l'atur dels darrers set anys en relació als mesos que els varen precedir, i els mesos de novembre, desembre i gener s'han tancat amb creixements de l'atur inferiors al 5%, quan un any abans aquests mateixos creixements havien estat tres vegades superiors. I, a més, el gener i desembre aquest increment ha estat tan sols del 2% i del 3%.

Balears és la comunitat on més estava pujant l'atur en termes interanuals, però en canvi els darrers mesos s'ha girat també aquesta inèrcia. El darrer mes de gener ha estat especialment bo per a les Illes Balears, ja que hem estat l'única comunitat autònoma on ha davallat l'atur. L'atur és cert que continua pujant però a un ritme molt més inferior. Rompre tendències és costós, però els darrers mesos constatarem aquest canvi de tendència, que ens ha tornat portar, a les Illes Balears, al seu lloc punter en creació d'ocupació i a la davallada de les persones sense feina, com ja vàrem aconseguir amb la nostra gestió en la legislatura del 95 i el 99.

Què ha passat perquè es produeixi aquest canvi? Avui l'empresari, que és l'autèntic generador de llocs de feina, té la confiança en el futur. Les seves incerteses per la falta de definició de les polítiques del pacte han desaparegut i l'economia comença a remuntar. El turista és benvingut a les Illes i el turisme és el nostre principal motor productiu, així com la formació és una de les principals eines que tenim per millorar la capacitació professional tant de treballadors com d'empresaris. Tot açò afecta el mercat laboral, i així ara anem cap a una davallada de l'atur a les Illes Balears de contínua pujada...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol intervenir el Sr. Diputat?

I.12) Pregunta RGE núm. 534/04, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a directora de RTV.

Passam a la dotzena pregunta, la RGE núm. 534/04, relativa a directora de radiotelevisió, que formula l'Hble. Diputat Sr.

Antonio Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Conociendo que allá donde hay un ciudadano de Baleares que obtiene un reconocimiento deportivo, cultural, etc., allá va el presidente del Govern a retratarse con él para hacer del éxito ajeno mérito propio, me sorprendió que no asistiera a la entrega de los premios del Príncipe de Asturias, especialmente teniendo en cuenta que uno de ellos era para el Sr. Barceló. Naturalmente me interesé por si su inasistencia se debía a que su fotografía no hubiera sido acreditado en aquella ceremonia, porque así fue. Y efectivamente resultó que era por esto; resultó que era por esto porque no quiero pensar que el presidente considera que es más importante hacer un mitin en Andalucía que asistir a este galardón.

Pero la sorpresa fue doble, porque la respuesta del Govern, que venia firmada por la Sra. Umbert, la encargada de cuidar la imagen del Sr. Presidente, contenía estas siete faltas de ortografía en apenas nueve líneas, y por eso le preguntamos si considera el Govern que esta persona, atendiendo a estas circunstancias, es la más adecuada para dirigir la radiotelevisión autonómica.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Consideram, efectivament, que és encertada per poder dirigir la radiotelevisió autonòmica d'aquesta terra, Sr. Diéguez. El que no sé, i en el torn de contrarèplica ho podem debatre, és si vostè està legitimat per fer aquesta pregunta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Supongo que ante la brevedad de la respuesta que se me ha dado la contraréplica que espera va a ser larga i frondosa. Pero en definitiva, en definitiva, que conteste...

(Remor de veus)

...que conteste usted, Sra. Presidenta, en lugar del presidente, deja a éste en muy mal lugar, a no ser que no haya podido venir porque esté todavía en Madrid, ya que poco respeto merecerá ante la gente que está con él que no salga él a defenderlos. Pero en fin, yo creo que en este asunto le falta humildad.

Mire, si está mal que en un documento oficial, quien cuenta con asesores lingüísticos y un apoyo administrativo, redacte con tantas faltas de ortografía, pues deberían reconocerlo, pedir

disculpas por el maltrato a la lengua y el pésimo ejemplo y tomar medidas para que no vuelva a suceder. Aunque sólo sea porque yo le doy, quizá, el mismo o peor trato, yo no me quejaré de que el conseller de Interior no utilice con corrección la lengua catalana, es evidente que no, y reconozco el esfuerzo que hace, que es el mismo que hacemos mucha gente, pero en televisión, la televisión balear que se quiere crear, si la persona que han escogido ya ha sido denunciada por manipulación política, tal y como se ha puesto de relieve con anterioridad, y además con la polémica lingüística que han creado ustedes, se nos comunica o se nos dirige a nosotros en hermeneuta, porque no se puede calificar de otra manera aquel escrito, pues mal vamos, Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. He cercat en el diccionari de la Reial Acadèmia Espanyola sinònims a la paraula *desvergüenza*, i he trobat *desfachatez*, *cinismo*, *habilantez*, *insolencia*, *descaro*, *imprudencia* y *frescura*, i això és el que jo crec que els nostres amics avui aquí, diputats i diputades, convidats i premsa, qualificaran després de comentar-li, Sr. Diéguez, que vostè, que dóna tantes lliçons de normalització lingüística, vostè que ha estat expresident, això sí, molt provisional, d'aquest parlament, exconseller del Consell Insular de Mallorca, portaveu en ocasions del seu grup, fa 45 preguntes, perdoni, fa 20 preguntes al Grup Popular i comet 45 errades ortogràfiques en català, Sr. Diéguez.

Però anirem a veure. No es diu número, Sr. Diéguez, firmat per vostè a la pregunta amb registre d'entrada 2622/03, sinó que es diu nombre. No es diu "de unitats", sinó que es diu "d - apostrofat- unitats". No es diu "y" grega sinó "i" llatina. Sr. Diéguez, vol que seguim?

(Remor de veus)

Evidentment per a mi l'important és que vostè s'esforci en escriure en català. Per vostè l'important és fer crítica destructiva. Sr. Diéguez, aplicant-se aquest conte li deman que demani disculpes.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments i petit aldarull)

II. Interpel·lació RGE núm. 3366/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a precarietat i eventualitat del mercat laboral a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 3366/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a precarietat i eventualitat del mercat laboral de les Illes Balears.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Carme Garcia.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. És cert que teniem una interpel·lació presentada, però a pregunta del Grup Popular i a resposta del Grup Popular sembla que les coses van molt bé. No sé si cal que continuem endavant amb aquesta interpel·lació... L'entrada de les preguntes orals.

La nostra comunitat autònoma ha tingut creixements econòmics molt importants en les dues últimes dècades. Sense entrar ha analitzar els motius econòmics d'aquest creixement, per que no és el motiu d'aquesta interpel·lació, sí podem dir que hem produït molt i que s'ha creat molta riquesa. Aquest creixement ha estat possible amb l'aportació productiva del capital humà, dels homes i les dones que han fet i fan feina en aquesta comunitat autònoma, una part d'ells de forma precària, propiciant l'assoliment de major rendiment de les activitats productives.

Preocupats per aquesta situació de precarietat laboral persistent i pel desinterès del govern en aquests temes, que desapareixen dels discursos polítics, dels grandiloqüents, dels mediàtics, i fins i tot, dels discursos parlamentaris, i coincidint amb la publicació de diferents estudis que reafirmen que les nostres illes donen molta feina, que hi treballen moltes dones i molts homes, que la feina és l'única font d'ingressos de la majoria de famílies de les Illes, i que en una proporció molt alta la feina que es fa és precària, és per la qual cosa a final d'any vam presentar aquesta interpel·lació. Volem saber, Sr. Conseller, si comparteix els diagnòstics de la situació de precarietat laboral estesa a la nostra comunitat i quines mesures pensa dur a terme.

Començaré per resumir les dades més contundents del mercat de treball de les Illes vistes des de diferents punts de vista, però que coincideixen en els resultats.

Pels estudis del Banc de Bilbao Vizcaya Argentaria, el creixement econòmic de les Illes durant els anys noranta ha estat molt superior al de l'Estat, i això ha estat possible bàsicament per un increment de la mà d'obra immigrant. Del 95 al 2001 les Illes Balears creixen un 15%, mentre que Espanya ho fa en un 3,6%)

Però la taxa d'ocupació de les Balears és també més alta, el 56% enfront del 48 d'Espanya. El percentatge d'assalariats és un 50% superior a la mitjana de l'Estat; el nombre d'empleats públics, en canvi, és un 50% inferior a la mitjana de l'Estat. Els contractes indefinits suposen un 56% a les Balears, mentre que la mitjana d'Espanya representa un 61%. I una cosa significativa: la ràtio salari hora és un 10% inferior a les Illes Balears que a la mitjana de l'Estat.

Per tant, en resum, la diagnosi de l'estudi del Banc de Bilbao Vizcaya és que el nostre creixement és possible gràcies a un mercat de treball que ocupa un major nombre de treballadors, amb més precarietat i més hores anuals treballades, amb un sou més baix i amb un nombre molt superior, també, de petits emprenedors també sotmesos a la temporalitat de l'ocupació respecte de la mitjana d'Espanya.

S'ha d'afegir, des d'una perspectiva més, que l'estudi estableix que el creixement econòmic de les Illes els últims vint anys no ha servit per millorar les rendes del nostres ciutadans ni per reduir la desigualtat en la distribució de la renda.

El Consell Econòmic i Social, en el seu estudi de l'any 2002, diu que la taxa d'activitat de les Illes Balears és la més alta d'Espanya. La taxa d'activitat femenina també és la més alta de l'Estat i té uns 7 punts de mitja respecte de la mitjana. La taxa d'activitat masculina, també la més alta d'Espanya, és del 71%. La taxa d'ocupació és també la més alta d'Espanya pel que fa també a les dones, que treballen 9 punts per sobre que la mitja d'Espanya.

L'informe de Sa Nostra respecte de la conjuntura laboral del 2002 diu que el percentatge del nombre d'ocupats respecte del nombre d'actius és a les Illes Balears del 92% respecte al d'Espanya, que és del 88%. La taxa de creixement de l'ocupació va ser del 4,5 a les Illes enfront del 2% d'Espanya, cosa que coincidia amb el conseller a la pregunta que li ha fet el Partit Popular, i conclou que l'any 2002 va ser positiu quant a la creació de llocs de feina, a la qual es van incorporar proporcionalment més dones. Per contra, l'evolució de la contractació es va reduir, tant pels contractes indefinits com pels temporals, i així els contractes indefinits van ser un total d'un 10%.

El Butlletí de Conjuntura Laboral, l'últim que hi ha publicat del mes d'octubre, reafirma les dades que el 90% del contractes registrats són temporals. És més, els contractes de menys de tres mesos representen al voltant del 30%, en concret són el 32% a Mallorca, el 29% a Menorca i el 40% a Eivissa. A jornada complerta treballen el 40% de dones i el 60% d'homes; a jornada parcial, els contractes de jornada parcial són just al contrari, i afecten més les dones, el 60%, que els homes; la taxa de parcialitat més alta és per a Menorca, un 19% per a les dones i un 14% per als homes, amb diferència respecte d'Eivissa i de Mallorca.

Les dades de l'INEM del gener del 2004 continuen dient que els contractes temporals estan al voltant del 90%, essent l'índex més alt el dels homes menors de 25 anys. Per tant les xifres de l'INEM del mes de gener continuen confirmant en que estàvem dient. Diu també que el cost laboral, incloses les hores extres i les cotitzacions, és 160 euros més baixa que la mitjana estatal.

Una altra dimensió l'afegeix l'Institut d'Estudis Fiscals del Ministeri d'Hisenda, que estableix que el 15% del PIB de les Illes és economia submergida i, per tant, també una part de l'aportació laboral es fa des de la precarietat que suposa estar fora de la contractació

Les xifres per si mateixes són fàcilment manipulables. També amb les xifres es fa demagògia, Sr. Conseller. No és aquesta la meua intenció. Si el Govern ens aporta avui un altra visió de les coses l'estudiarem, però quedi clar que aquestes consideracions exposades no són meves, ni del Grup Socialista, ho són també dels centres d'estudis esmentats, ho són també dels sindicats, que n'han aportat una lectura molt similar i, sobretot, ho són, Sr. Conseller, perquè es poden contrastar en el dia a dia de la majoria de les famílies de les nostres illes.

En aquest panorama, si em permet la paraula, s'inclou a més que Espanya està suspesa per la Comissió Europea quant al compliment de les reformes que es van acordar a Lisboa pels caps d'estat fa quatre anys. En resum la Comissió diu que la taxa d'ocupació ha crescut, però la taxa d'atur és encara la més alta de la Unió Europea, hi ha molta desigualtat entre l'atur i la qualitat de l'ocupació entre homes i dones, i excessius contractes temporals. A això s'afegeix que hi ha poca inversió en formació, baixa productivitat i molt poca despesa en R+D, i diferències molt importants d'ocupació entre les diferents comunitats autònomes.

En resum, idò, tenim un mercat de treball en què les dones i els homes de la nostra comunitat treballen més que la resta de l'Estat, més hores, fins i tot només treballant uns mesos, per sous més baixos i amb ràtios de precarietat més altes.

Es conforma així una societat bipolar, en la qual un grup majoritari de persones que tenen com a única font d'ingressos les rendes del treball eventual i precari, necessiten fer molta feina, en les condicions que sigui, i aportant a la renda familiar la feina del màxim nombre de membres, homes, dones i joves, i en situació d'estabilitat familiar i social també precària: Afronten inseguretat en la seva continuïtat laboral, degradació de les condicions laborals, sobretot pel que fa a la seguretat i la higiene en el treball, insuficiència i també incertesa respecte dels ingressos i reducció de la protecció social. L'altre grup de persones té feina estable, no temporal, i algunes amb rendes complementaries al treball i, per tant, amb fàcil accés a viure una vida normalitzada i estable socialment i econòmicament: habitatge, vacances, estudis, vida familiar, i tot el que això implica.

Deia al començament de la meua intervenció que un dels motius d'aquesta interpel·lació era la passivitat i l'autisme del govern davant el requeriment constant d'opinió respecte d'aquesta situació, i cap descripció concreta de polítiques al respecte. Això s'ha manifestat de forma expressa en el fet que encara no ha reunit la mesa del Pacte per l'Ocupació. De fet el president de la comunitat autònoma no ha realitzat ni una declaració expressa sobre aquest fet, i el conseller s'ha limitat a formular un inconsistent propòsit d'adaptar-lo a una nova situació: el nou govern de les Illes, com si el canvi de govern fos expressió suficient per variar l'estructura social i econòmica de les Illes.

El Pacte per l'Ocupació va ser una fita important de l'anterior govern, si més no per expressar les mancances i posar d'acord govern, patronal i sindicats en objectius comuns. Tal vegada vostès tenen un concepte diferent respecte al diàleg i la concertació, però si és així ara és l'hora de dir la veritat. Què pensen fer? Quan ho pensen fer?

En el mateix sentit actua la Mesa de diàleg social. L'anàlisi, la reflexió pausada, la contraposició d'idees, la recerca de mecanismes de solució i, sobretot, el disseny de polítiques i l'avaluació de resultats, no han estat possibles perquè no han reunit aquest instrument de negociació.

Una part de la situació desigual dels treballadors i de les treballadores, la pateixen el fixos discontinus. Després de tots aquests mesos de govern només han estat capaços de dir que han reunit uns quants experts per estudiar la situació laboral i de

prestacions dels contractes d'aquesta modalitat. Ara que segons el Govern és tant fàcil la relació amb Madrid, per què no demanen la constitució dels mecanismes previstos en el Règim Especial de Balears per establir mesures que garanteixin la igualtat de condicions laborals i de prestacions d'aquestes persones? Estudis i anàlisis, en tenen a bastament; l'últim, exhaustiu i acreditat, el del Consell Econòmic i Social, que va comptar amb la presència del conseller a la seva presentació.

Una forma de donar qualitat a la feina, de qualificar el nostre capital humà, de redistribuir rendes, és invertir en formació de forma permanent: contínua, ocupacional, reglada..., posin l'adjectiu que vulguin; totes ajuden a millorar la capacitat del nostre mercat de treball i a activar noves ocupacions menys estacionals. El Govern ha davallat el pressupost dedicat a la primera de canvi, i ha retardat les convocatòries pertinents de forma que enguany serà impossible dedicar l'època de més atur, la de la temporada baixa, en formació. Ara començaran les accions formatives, aquest és l'any que ha començat més tard, de forma que ja no servirà per cobrir la demanda de formació dels treballadors estacionals.

De fet l'única proposta que hem sentit de forma clara és la voluntat del Govern de propiciar la mobilitat laboral a altres països de la Unió Europea. Si no hi ha feina aquí la solució és anar a treballar a un altre país. Certament és una forma si més no curiosa de propiciar la cohesió social de la nostra comunitat autònoma.

La situació del mercat de treball no permet actuar en una sola direcció, ni tampoc pot pretendre resoldre el problema de forma immediata. Des del Grup Socialista sabem que les actuacions són a mig termini i a llarg termini, i que s'ha d'actuar en els àmbits legislatiu, normatiu, de la promoció econòmica, del creixement sostenible, de la inversió en tecnologia, de la recerca de noves formes de producció i de noves ocupacions, d'estructurar una xarxa social que rompi desigualtats, i sobretot d'estructurar el sistema educatiu per propiciar la formació permanent, però fent-ho des de la concertació amb els agents socials i econòmics, amb el diàleg i consens amb la resta de forces polítiques; però el que no podem fer és estar aturats o negar la realitat, ens hem de posar a treballar.

Sr. Conseller, la precarietat laboral afecta directament les persones que la pateixen, amb unes jornades de treball molt llargues, amb uns mesos de feina intensius a l'any i altres d'atur, amb una alta sinistralitat laboral. Però en primer pla estam parlant d'una estructura social dèbil i d'un capital humà poc qualificat, que fa...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Ja acab.

...que fa de la nostra societat i economia dèbils davant qualsevol eventualitat econòmica interna o externa, i ens posa en una situació de futur molt delicada.

Per acabar, idò, quines actuacions durà a terme el Govern, en quin termini, en quins àmbits, per tal d'adreçar el rumb d'aquest vaixell? Els toca governar i ara, Sr. Conseller, els toca contestar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el representant del Govern, el conseller de Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem de Oliver i Olivares):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, jo començaria la intervenció simplement dient que la preocupació que tenen vostès és la mateixa que tenim nosaltres, i faria dos parèntesis. En tema dels salaris a mi m'agradaria que poguéssim mirar com es treuen les dades de salaris; normalment es té en compte, per fer els nombres d'aquests salaris, els fixos discontinus, que afecten de manera bastant important el còmput anual. I respecte a la mobilitat, com apunt simplement, ja vaig explicar que és una possibilitat i no és el que nosaltres plantejarem, és una possibilitat.

Nosaltres coincidim, igual que vostès, en el que diu la Constitució Espanyola: que tots tenen el deure de treballar i el dret a treballar, i a la lliure elecció de professió o ofici, a la promoció a través del treball i a una remuneració suficient per tal de satisfer les seves necessitats i les de la seva família sense que en aquest cas es pugui fer discriminació per raó de sexe. En això estam tots d'acord. Aquest és un principi pel qual totes les administracions tenen l'obligació de vetllar per tal que es doni compliment a la possibilitat que és poder exercir el dret a treballar i que, el que té treball, compleixi amb el deure de treballar.

Per tant la nostra la primera prioritat i de tots és que hi hagi feina. Aconseguir que l'atur enlloc de créixer disminueixi, una persona sense feina el que primer li interessa és treballar, no es pot millorar la feina si no es té treball. Aquest és el principal objectiu del Govern de les Illes Balears i de la Conselleria de Treball i Formació, que hi hagi feina. L'objectiu és que Balears torni a ser puntera en la creació de llocs de feina. La pregunta que ens hem de fer és com es pot donar feina als ciutadans de les Illes Balears? Nosaltres el primer que hem de tenir per donar feina als ciutadans és que hi hagi una estabilitat política, ja que sense estabilitat política no hi ha una economia estable. L'altre objectiu que s'ha d'aconseguir és relatiu a l'estructura de les Illes Balears. Les Illes Balears necessiten ser capdavanteres en donar serveis als residents i als que ens visiten, es tracta d'aconseguir el desenvolupament social i econòmic, la preservació dels recursos i la qualitat ambiental. L'activitat política avui és, jo li recordaria allò que ha passat a Catalunya i les declaracions que es fan a Catalunya respecte a l'estabilitat política i la preocupació que hi ha per part dels empresaris respecte l'estabilitat política...

(Remor de veus)

La responsabilitat de fer, oferir i possibilitar que els serveis siguin els millors i més moderns és una responsabilitat no només del Govern balear, aquesta és una responsabilitat no de l'Estat que allò que ha de fer és tenir uns ports adequats, uns aeroports que puguin tenir els seus plans (...), que facin els plans especials perquè es pugui possibilitar la creació d'activitats complementàries als mateixos. Tenir les platges de domini públic regenerades per al gaudi dels ciutadans. Tenir una seguretat pública que doni una seguretat als que estan en aquestes Illes i així també ho ha fet el Govern de l'Estat quan ha aprovat el plus d'insularitat per possibilitar que aquestes forces i cossos de seguretat de l'Estat puguin mantenir la seva estada i no hi hagi una mobilitat i que se'n vagin a altres comunitats autònomes. També tenim que l'Estat ha de fer les dessaladores i això s'ha fet per part del Govern de l'Estat, declara d'interès general aquestes infraestructures que permeten la utilització de les aigües depurades i evitaren la salinització dels aqüífers i donaran aigua a les zones amb més dificultats i evitaren la sobre explotació dels aqüífers.

També hi ha responsabilitat per part del Govern balear i és ordenar les infraestructures i els equipaments, tenir els ports esportius i estacions nàutiques en bones condicions. Així tenim que el Govern ja ha promogut el nou port de Ciutadella i ha fet l'estació nàutica que estava abandonada. També s'estan fent els nous equipaments educatius i de formació. Respecte sanitat, la Conselleria de Sanitat també està fent millores als hospitals i l'atenció dels malalts de forma més personalitzada, amb una gestió més eficaç, reduint les llistes d'espera, una especial atenció a l'Hospital de Formentera. Respecte als serveis socials també s'estan fent la nova construcció d'equipaments per a la tercera edat, amb un conveni específic amb el Ministeri de Treball i Serveis Socials. Respecte carreteres, el Govern balear està fent un conveni de carreteres per poder executar les noves carreteres i també fa un conveni amb els consells insulars perquè es puguin fer les noves infraestructures i millorar aquestes infraestructures.

També s'estan fent incentius a l'oferta turística. S'està intentant aconseguir actuacions i (...) suficients, tan de nova creació com el que s'ha aprovat ara per part del Govern, el decret de millora per afrontar els problemes estructurals de l'estacionalitat turística. S'està fent el tema de transport per millorar les estacions, millorant el tren, els serveis (...) de passatgers. En energia s'està fent l'aprovació de la connexió elèctrica i de gas amb la península. En el sistema hidrològic s'està fent la millora i manteniment de la depuradores i neteja dels torrents. En el domini públic s'està fent la conservació de les pedreres de posidònia amb una inversió important que s'havia perdut dels fons europeus. S'està fent la neteja del litoral amb barques. Des del medi natural s'està fent l'aportació a la millora del medi i desenvolupament rural a través de reg amb aigua depurada. L'eliminació de la procesionària que ens estava envaint. Totes aquestes actuacions són, a més, la incentivació per part del Govern balear...

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, un moment Sr. Conseller. Pregariem un poquet de silenci per favor.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem de Olives i Olivares):

Incentivar la continuació de les empreses existents i la implantació de noves empreses. S'ha fet l'eliminació de l'impost de l'ecotaxa. S'ha acordat posar la seu de noves empreses aquí, com és el cas de Globalia. Es fa una millora de la sanitat privada. S'intenta aconseguir una millora a l'educació concertada amb els seus professors.

Per altra banda també la publicitat a l'exterior que estam plantejant de les excel·lències de les nostres Illes, abans hi havia una publicitat que es donava l'esquena a l'exterior i es plantejava que hi havia deficiències. Des del Govern s'han fet reunions amb els majoristes de viatges i es fa avui, ho comentava el conseller de Turisme, una col·laboració amb les patronals per posar en marxa les noves tecnologies. S'ha fet la proposta de la supressió de l'impost d'estades turístiques i s'ha aprovat. S'ha presentat a les fires internacionals amb la presència de figures internacionals, com és el cas de Michael Douglas i Caterina Zeta Jones i altres personatges que estan estalonant la nostra imatge. S'ha aprovat el equip ciclista Illes Balears- Banesto com a publicitat i també es fa...

(Remor de veus)

El campionat d'escacs. Són nous equipaments allò que necessitam com Es Baluard. Es fan accions als mitjans de comunicació nacionals i internacionals per possibilitar la publicitat d'allò que tenim a les Illes Balears. Però no només el Govern balear té aquestes actuacions sinó que també els consells insulars tenen molt a veure en aquest tema perquè el consell insular té l'obligació de fer a través dels seus plans territorials insulars, allò que ha de fer és preveure desenvolupaments socials i culturals, el seu desenvolupament econòmic i el desenvolupament ambiental. I també ha de fer allò que és la publicitat de les seves illes menors, com és el cas del Consell Insular d'Eivissa que ha fet una promoció a través de la pel·lícula aquesta de *Cuéntame*, o (...) *de Ibiza*...

(Rialles)

O la propaganda als estadis de futbol d'Itàlia. Vostès riuen però aquest tema són els que fan conèixer les nostres Illes, simplement...

(Rialles)

Després hi ha el tema dels ajuntaments. Els ajuntaments també participen en allò que és (...) públic, la recollida de residus, el proveïment d'aigua potable, la pavimentació de carrers, policia local. I també tenim la policia turística que està impulsant aquest Govern.

Si aquest contingut de les nostres Illes és atractiu per a l'implantació d'activitats econòmiques, sigui la que sigui, tan sigui hoteleria, indústria, comerç, serveis, donarà com a resultat la creació de llocs de feina. L'aportació de cada una de les institucions en aquest tema crearà llocs de feina. Aquest és el tema estructural i després tenim el capital humà, que ho estava comentant la diputada i aquí es tracta de les dues parts més importants que són els empresaris, que els empresaris tinguin d'una vegada un territori estructura. Nosaltres necessitam els empresaris i si tenen un territori estructurat aquesta activitat empresarial es pot produir i que per la seva part també necessiten, a part de l'estabilitat política, per assumir el risc de

la inversió cerquen un Govern estable i sòlid i que tenguin previsió de futur a mig i llarg termini. A més d'estabilitat política i de facilitats estructurals per a la implantació de la seva empresa, l'administració ho ha de complementar amb accions específiques. Entre d'altres tenim previst, al marge de les actuacions que (...) anualment i que estan contemplades en els pressuposts, vostès ja ho coneixen, situar un punt d'accés al sistema d'informació del SOIB que permetrà a l'empresari realitzar sondejos damunt les demandes existents per ajustar les ofertes a presentar. Serà oferta des de la pròpia seu de l'empresa i aquestes ofertes seran ateses pels serveis centrals del SOIB i complementades telefònicament. A més, publicar ofertes d'ocupació a una publicació pròpia.

L'altra part tan important del capital humà són els treballadors. Enguany, supòs que no s'ha mirat bé els pressuposts, la conselleria està destinant 21 milions d'euros per a la formació i orientació dels treballadors, dels quals 9 milions són per a formació, 9 per a orientació i inserció laboral, a més havent dotat una aportació específica d'una ampliació de 2,5 milions per cobrir necessitats de la població amb risc d'exclusió social. Després tenim 10 milions corresponents al Pla FIP. La formació dels treballadors no és una qüestió exclusivament educativa sinó que té un component econòmic que hem de tenir en compte, ja que disposam d'una població educada s'ha de contemplar, no només com un bé en si mateix, sinó com a un component fonamental de tota política industrial, és la inversió en el capital humà. A més, és la garantia d'un context de llibertat que està demostrat i facilita el creixement de les economies, de les societats democràtiques que són les més modernes. Mitjançant aquesta política s'aconsegueixen dos objectius fonamentals. Primer, que les empreses tinguin la base humana que els porti competitivitat i segona, que es pugui generar ocupació, perquè amb un entorn intensiu de coneixement només es crearà ocupació qualificada. Estam orientant la formació cap al mercat de treball perquè sigui capaç de donar resposta a la necessitat de personal qualificat que requereixen les empreses i a la vegada capaç de donar als treballadors una formació que els serveixi tan per trobar feina, com per progressar en la seva carrera professional i trobar una ocupació major.

L'administració juga un paper de col·laborador entre aquestes dues parts implicades i aquest paper avui el tenim representat en algunes institucions, com és el mateix TAMIB que ens marca el camí a seguir. Un altre exemple del que hauria de ser és la relació entre els empresaris i els treballadors és la Fundació Laboral de la Construcció, allà on la responsabilitat l'assumeixen les parts i l'administració allò que està fent és (...) la seva labor. Per altra banda no s'ha oblidar que l'administració té un paper important de control a través de la inspecció de treball i de la inspecció de salut laboral que informa, controla i vigila el compliment de les normes per part dels empresaris. Si han vist que la primera prioritat és tenir feina, la segona prioritat, a més de creació de llocs de feina, per a nosaltres és reduir la precarietat laboral i entenem que és que el treballador li sigui oferta una garantia de durada.

Som conscients des de la conselleria i des del Govern que hi ha una realitat social que preocupa i és la precarietat laboral. Podem coincidir en què és degut a l'estacionalitat de la nostra economia, la temporalitat en aquestes Illes ve lligada a l'estacionalitat del nostre principal sector productiu. El mercat

laboral de les Illes Balears està marcat per l'estacionalitat del seu principal motor econòmic que és el turisme i aquesta és una realitat que hem d'acceptar, tot i que es faci feina per allargar al màxim la temporada. En plena temporada turística la taxa d'atur a les Illes Balears es situa per davall del 5%, fins i tot hi ha hagut anys que hem vist taxes d'atur per davall del 4%, mentre que els mesos d'hivern la taxa d'atur es duplica i es situa al voltant del 9%. En aquest context el treballador fix- discontinu juga un paper essencial perquè garanteix cada any a les empreses mà d'obra qualificada i preparada per fer front a la temporada, a la vegada que aquests treballadors tenen cada any garantit el seu lloc de treball.

Els darrers anys hem vist com incomprensiblement la temporada s'ha retallat i dic incomprensiblement per un motiu molt clar, a Espanya s'ha produït un increment de l'economia turística, motivada per la inestabilitat d'altres mercats que per motiu de la guerra i el terrorisme han tengut una caiguda important de les visites. Les nostres Illes que haurien d'haver comptat amb la direcció clara del Govern balear, no han aprofitat aquests darrers 4 anys per millorar la seva situació, no ha planificat i ha iniciat un desenvolupament de mesures com les esmentades que he marcat al principi, deixant obsoletes les nostres Illes. Una de les conseqüències ha estat que ha crescut l'oferta d'altres indrets....

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Conseller per favor.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem de Olives i Olivares):

...estructures modernes de nova planta que ha produït una reducció de l'activitat econòmica a les Illes i la conseqüent precarietat de la contractació dels treballadors, entre ells els fixos discontinus. Com a complement d'aquesta manca de gestió modernitzadora de les Illes hem d'afegir que el turista fins ara no ha estat benvingut i per altra banda l'empresari ha estat dimonitzat. D'allò que es tracta per tant, amb síntesi és de millorar les nostres infraestructures que han de servir perquè vinguin aquí les diferents activitats econòmiques i mantenir les que tenim, ajudar als empresaris i treballadors perquè puguin realitzar la seva activitat i donar la benvinguda als visitants. Segur que tot això ens donarà resultats per aconseguir nous empresaris a tots els sectors econòmics i ens permetrà allargar la temporada turística que té molta importància en la nostra economia, a part produirà efectes indirectes en altres sectors productius que es poden beneficiar. Allargar la temporada i garantir almanco sis mesos de treball milloram l'activitat econòmica general, aconseguim millors condicions de feina dels nostres treballadors, els seus drets i en definitiva, reduïrem la precarietat.

Així enlloc de contractar a més a més els treballadors, allò que suposa una inestabilitat el fet d'aconseguir una temporada més llarga, donar estabilitat als empresaris i també als treballadors. Hem de propiciar una temporada més llarga, millorarem les condicions dels treballadors fixos discontinus, més mesos de feina, més drets quan no fan feina i a la vegada

tornam a fer (...) avantatjosa aquesta figura contractual, però els nostres empresaris...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor hauria de fer...

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem de Olives i Olivares):

Molt bé gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar posició té la paraula per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Em dóna la impressió que el Sr. Conseller no ha entès la interpel·lació a la pregunta de la diputada socialista perquè aquí d'allò que parlam és de la precarietat del mercat laboral, no de la temporalitat que no és el mateix. Es pot tenir un mercat temporal, però no precari, amb tots els drets i totes les condicions que correspon i tampoc parlam de crear llocs de feina que evidentment s'han d'acabar de crear perquè hi ha un nivell d'atur, però evidentment molt més baix, segons el conseller els darrers tres mesos pràcticament eliminat. Però vaja, en general és evident que el nivell d'atur no és la gran preocupació d'aquesta economia del mercat laboral.

La preocupació és la precarietat, els contractes que canvien cada 15 dies, cada dues setmanes, les grans dificultats en el mercat laboral en aquest sentit. I això no es resol funcionant l'economia perquè millorar el funcionament de l'economia de les nostres Illes és difícil, millorar com fan feina les nostres empreses és difícil. Si per la simple idea de què el mercat funcioni, tot funcioni, es facin obres, es faci desenvolupament ja s'ha resol la precarietat, aquí no n'hauríem de tenir gens de precarietat i resulta que en tenim més que altres zones que l'economia funciona pitjor. No és així que es resol la precarietat, la precarietat es resol de dues formes: primer amb legislació estatal, que evidentment no és competència del Govern de les Illes Balears, però és el mateix partit que governa el Govern de les Illes Balears, el Partit Popular, és a dir, canviant la modalitat dels contractes existents, fent una legislació laboral que elimini el nivell de precarietat que té el mercat laboral espanyol, que és el més alt de la Unió Europea, quan competim amb la Unió Europea també hem de competir en aquestes coses, per tant, aquest és un primer camí.

I des del Govern de les Illes mitjançant la concertació social i l'element fonamental és la concertació social, a la que des d'aquesta tribuna s'ha dedicat pràcticament res. La vertadera solució, caminar cap a aquesta solució des de les competències que tenim actualment a les Illes Balears, part de què jo personalment seria partidari de què les autonomies tenguessin més competència en legislació laboral, però això és un altre tema, des de les competències existents el camí és el contrari del que s'ha fet els 7 o 8 mesos que s'està gestionant per part de l'actual Govern. I és posar en marxa la reedició del pacte per a

l'ocupació i posar en marxa la discussió global entre agents socials a tots els nivells i, sobretot, territorialitzar el pacte per a l'ocupació, anar a ampliar els pactes locals per a l'ocupació a tots els nivells. Quan va començar la legislatura passada hi havia un pacte per a l'ocupació local existent i que era el de Calvià, quan es va acabar n'hi havia 12, s'havien de renovar el mes de desembre quasi tots, no sé quants se n'han renovat, quants s'han ampliat.

Allò que realment cal és asseure als agents socials amb l'administració local i tots els agents econòmics a una taula, davant un territori i discutir davant aquest territori quines són les mancances que té el mercat laboral en aquest territori concret, quines són les mancances de formació que tenen els treballadors en aquest territori concret, fins i tot ho pots arribar a fer amb el nivell d'atur que tenim en aquesta comunitat, un programa de creació d'ocupació, d'inserció laboral a la carta en relació als aturats que tens a nivell de la zona que comporta el pacte local. Aquesta directiva a favor dels pactes locals, feta per mi mateix, semblaria que és la revolució. Això és la política europea que mana de la Unió Europea i que és el més normal del món, el més normal del món menys aquí es veu. Hi ha dues concepcions, o es condiona tot al propi funcionament de l'economia o s'intervé des de l'administració. I si es vol intervenir des de l'administració, aquest és el camí.

I perquè s'ha encès el llumet... Respecte els fixos discontinus, a veure quan deixam de parlar en abstracte. Dia 23 de gener de l'any 2003 la mesa del diàleg social d'aquestes Illes va aprovar una proposta concreta per elevar al Govern central per eliminar les discrepàncies, les diferències, les desigualtats encara existents entre els fixos discontinus i la resta de treballadors temporals, dia 23 de gener del 2003. Jo allò que vull saber és si aquest Govern està decidit, no a demanar la convocatòria de la comissió de l'article 32 del REEB, que ara es diu que es convocarà després de les eleccions generals i que encara no s'ha convocat i ja duim 8 mesos. Quan es convoqui aquesta comissió si es reivindicarà allò que es va acordar per unanimitat per patronals i sindicats dia 23 de gener del 2003, o si ens posarem a les ordres de Madrid i canviarem aquesta reivindicació i ens tornarem subordinar a allò que digui el Govern central damunt el tema dels fixos discontinus.

I per acabar, l'eventualitat, la precarietat, la situació actual del mercat laboral té molt a veure amb la sinistralitat laboral. Acabam de conèixer les dades del 2003, un creixement del 10,5% de la sinistralitat laboral a les nostres Illes, la més baixa després d'Andalusia, la que més ha baixat després d'Andalusia de tot Espanya. Desig que això continuï així perquè amb el descens en la despesa que s'ha vist en el pressupost de la comunitat autònoma en aquest tema, la supressió del conveni de la construcció perquè puguin intervenir els delegats sindicals dins les empreses, la supressió de la visita conjunta entre l'inspector de treball i el tècnic de salut laboral del Govern balear i la supressió dels tècnics a les illes menors, em sembla que anam per mal camí per continuar en aquesta línia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Joana Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Querol, jo no sé si renyar-la per fer aquestes coses que ens fa aquí, o si donar-li les gràcies perquè ara descobrim quina és la prioritat del Govern, l'estabilitat política...

(Algunes rialles)

Evidentment que els que estam asseguts en aquest costat entenem que l'estabilitat política es produeix també quan hi ha estabilitat social i quan les coses van millorant per a les famílies. A altres bandes sembla ser que no és la mateixa l'estabilitat política. Utilitzen, si em permeten dir-ho, la tècnica del xampinyó i la seva estabilitat política és seguir fent coses per poder seguir estabilitzats a unes certes cadires, que a altres no ens sap greu anar canviant de tant en tant.

És evident que el mercat laboral que tenim aquí, així ho hem sentit abans de nosaltres, és fruit del model econòmic que tenim i si el model econòmic que tenim ens produeix un treball en precari, evidentment que també s'hauria d'intervenir amb el model econòmic, diversificant l'economia, prendre mesures per llevar aquestes injustícies d'aquestes persones que tenen un treball estacional, però de tot això no hem sentit res. Ja ens agradaria que el Govern apostés per una diversificació sectorial, econòmica i laboral, que invertís evidentment en desestacionalitzar el turisme i allargar la temporada, però també en millorar la qualitat i de moment, només sentim parlar de baixades de preus. Per tant, si no millora la qualitat del turisme, el treball dins el sector turístic tampoc millorarà.

Què més necessitam? Impulsar la diversificació econòmica i ocupació cap a altres sectors. Hem sentit que el Govern pensa fer formació orientada cap al treball que hi ha i formació cap a nous sectors de treball? Cap a sectors d'economia social, cooperativisme? No n'hem sentit parlar gaire i ens agradaria sentir-lo. Evidentment que no és només qüestió de la Conselleria de Treball, és un tema de Govern, és un tema transversal, però com que no interessa molt no ens ha parlat de treball. Ell ens ha parlat de què es fan, de l'equip turístic i d'aquestes coses, de perseguir la contractació temporal no justificada, augmentar l'estabilitat dels contractes, augmentar la formació, lluitar contra aquest abús d'hores extraordinàries i de jornades laborals irregulars, que a la pràctica només suposen un allargament de la jornada i una major precarietat de les condicions laborals i no n'ha parlat. No ha parlat de si des de l'administració es pensa prohibir la contractació a empreses temporals. No ha parlat d'aquests contractes d'obres i serveis que si es potencien des de l'administració i de fet és una manera de llevar llocs de treball estables perquè molts dels contractes d'obres i serveis que fa el Govern són necessitats estructurals del sistema que no les posa a capítol I sinó que les desvia a través d'altres tipus de contractes.

Per tant, tot això són coses que ens hagués agradat sentir, supòs que com a vostè Sra. Querol, però que no hem sentit. Evidentment que s'han de fer algunes de les coses que ens ha dit el conseller que faria, però n'hi faltes moltes altres. Falta incidir sobre el model econòmic, diversificar l'economia, un diàleg social amb tothom, tothom, tots els sectors implicats, sindicats i empresaris i altres sectors, si és necessari i voldríem veure aquest camí cap a la desestacionalització, ajudat pel

desenvolupament del REEB, que esperam que des de Madrid, ara que vostès hi tenen més amics, sigui veritat que ens ajudin.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Jaume Tadeo

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Primer de tot dir que jo trob que tots els partits que estan representats en aquesta cambra estan d'acord en què el fons de la situació és el tema de la precarietat. El tema de la precarietat està molt clar que també ve donat, a part de la sinistralitat, pel tema de l'eventualitat, això està claríssim. Primer de tot vull dir que l'any 2003 es va tancar amb més persones fent feina que mai, si bé és cert que també es va produir un increment de les persones desocupades. En aquest sentit la valoració conjunta que fa el grup del Partit Popular és una valoració positiva. També hem de tenir en compte i no ho hem de perdre de vista, que en tot moment s'ha de seguir lluitant en el tema de la precarietat i l'eventualitat laboral.

Hem de pensar que el mercat laboral és un mercat que està totalment influït per les polítiques que es puguin fer directament des de la Conselleria de Treball del Govern de les Illes Balears, com les polítiques a nivell estatal. També està influït d'una manera molt directe per allò que és l'economia tan a nivell nacional com internacional. És a dir, hi ha una sèrie de factors que influeixen dins el mercat laboral que impliquen que no es pugui fer a un moment determinat, o que les polítiques fins i tot que en un moment determinat pugui fer un govern no donin els fruits que un desitjaria. Consideram en aquest sentit que les polítiques que du a terme el Govern de les Illes Balears a través de la Conselleria de Treball són polítiques encaminades a la reducció de la precarietat i l'eventualitat. Mesures que a més van acompanyades d'una sèrie de polítiques a nivell estatal en matèria laboral i que consideram que han estat encertades des de l'any 96.

Hem de pensar que des de l'any 96 s'han creat més de 4,5 milions de llocs de feina, amb una taxa mitja de creació de llocs de feina d'un 2,69%, més del doble que a la zona euro. S'han fet polítiques a través de les quals s'ha obtingut un creixement sostingut i generador de feina. És una data molt important perquè fa 8 anys s'aconsellava als treballadors que fessin plans de pensions perquè no podrien cobrar la seva pensió, estàvem parlant d'unes taxes d'atur d'un 23%. Avui dia estam parlant que hi ha un fons garantit per al tema de les pensions de 12.000 milions d'euros, estam parlant d'una taxa d'atur d'un 12% i tot açò està molt clar que també s'ha reflectit dins allò que és l'economia i el mercat laboral de les Illes Balears.

En aquest sentit dir que s'han produït 485.000 llocs de feina i a la vegada s'ha incrementat en 495.000 persones la població activa. Aquest fet a nivell de l'Estat també produeix a nivell de la comunitat autònoma que probablement el problema, o una de les conclusions que es poden treure és que les empreses de les Illes Balears no poden absorbir totes aquelles persones que demanden un lloc de feina. I per què ens podríem demanar que

les empreses de les Illes Balears no són capaces d'absorbir totes aquestes persones desocupades que demanden un lloc de feina? Potser que un moment donat, concretament a la legislatura passada, s'hagin fet una sèrie de polítiques que si bé no són tendents, perquè no creim que hi hagi cap govern que pugui encaminar la seva política a destruir llocs de feina, de cap de les maneres, però sí pensam des del Partit Popular que hi ha hagut una sèrie de mesures que han influït, o han fet, que augmenti la precarietat i la (...) en el mercat laboral de les Illes Balears. Concretament i d'una manera molt resumida i molt clara n'hi ha dues. Una és el tema de les moratòries turístiques, que al marge d'incrementar el preu del sòl i consegüentment el preu dels habitatges, també ha produït una retallada a les plantilles de la construcció. I què podem dir de l'ecotaxa? Idò un poc més del mateix, encara un poc més greu, perquè el tema de l'ecotaxa és una cosa que va afectar directament a allò que és el motor econòmic de les nostres Illes.

Són mesures que des del Partit Popular consideram que han anat en contra d'allò que és el mercat laboral, hi poden estar o no d'acord, açò és totalment legítim. Una de les primeres coses que ha fet el Partit Popular ha estat eliminar l'ecotaxa en el sentit d'intentar tornar el sector turístic d'aquí on no havia d'haver sortit. El sector turístic és importantíssim per al mercat laboral, ja que aquí és on entra el tema dels fixos discontinus i tots tenim molt clar que en el tema dels fixos discontinus és aquí allà on hem d'aconseguir reduir la precarietat laboral i l'eventualitat. Els darrers 4 anys allò que s'ha produït ha estat una baixada dels fixos discontinus i contractes eventuais de 3, 4, 5 mesos, de manera que els fixos discontinus realment han disminuït i amb açò han disminuït allò que són les seves prestacions de cara a la desocupació i les seves prestacions de cara a la Seguretat Social. I també dir que en el tema dels fixos discontinus sí que s'hauria d'intentar millorar el seu sistema de protecció.

I ja per acabar, dir que la reforma més transcendent que va influir en els fixos discontinus i que va provocar, per cert, una vaga general el 28 de maig de l'any 92 va ser el Reial Decret Llei 1/1992 que va suposar una retallada de les prestacions de desocupació a nivell contributiu, que va ser quan es va passar de què per tenir la prestació de desocupació que es demanaven 6 mesos es va passar a demanar 12 mesos i aquest decret, senyores i senyors diputats, el va fer el Partit Socialista que avui presenta aquesta interpel·lació. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la Sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la senyora diputada Carme García.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, senyors consellers, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Conseller, no ha contestat res del que li hem demanat, només ha fet un repàs d'enunciats electorals i electoralistes. A la tribuna del públic, avui, hi ha els sindicats més importants a les Balears, el secretari general de Comissions Obreres i d'UGT, i jo els deman disculpes, en nom de cambra, per aquesta falta de respecte al que, des de l'oposició, li demanem i l'incorpem en una qüestió tan important per a les illes com la precarietat laboral.

Sr. Conseller i els senyors diputats del PP, tots ells, perquè se suposa que quan surten estan representats, en aquesta comunitat autònoma hi ha gent que té contractes de quinze dies, de deu dies, de tres dies, molt seguits, hi ha molta gent que està en aquestes condicions; i és d'això del que jo parlava i és això que vostès m'havien de contestar, és això que havien de contestar. I és veritat que podem posar en consideració, perquè jo li he dit a la meua intervenció tot el que vulguin de matisos respecte de les xifres, totes les que vulguin. També he de dir que amb totes les xifres que jo he donat, és a dir, amb el 90% de contractes eventuais, vostè ho sap, Sr. Conseller, no hi són els fixos discontinus que es consideren per l'Estat fixos, per tant no hi són els fixos discontinus. És igual, prengui les notes que vulgui, prengui, és igual, jo li he dit que podem contrastar totes les xifres que vulguin i la realitat no canviarà, perquè amb les xifres hi ha vasos plens i vasos buits, la realitat segueix sent la mateixa.

Per tant, vostè es permet tenir missatges electoralistes, com tornar mencionar la Constitució o els canvis de govern o les crisis de govern a altres comunitats autònomes; i jo li he de demanar una cosa: compleixi el seu mandat constitucional, ja que s'omplen la boca de la Constitució, i exerceixi com a Govern i contesti en aquesta cambra. I si no, si tot el que vostè ha dit és l'acció de Govern, haurem d'interpel·lar altres consellers i vostè dimiteixi, perquè no cal que segueixi governant, perquè depèn de la política de tota la resta de consellers.

Crec que és una falta de respecte a aquesta cambra, però sobretot és una falta de respecte a les famílies fer referència a coses com l'equip ciclista, el Baluard i el "Cuéntame" com a filons d'ocupació, Sr. Conseller. Negar la realitat és el que vostè fa, nega la realitat, no l'ha acceptada en cap cas, no ha dit ni una sola paraula que tinguem raó, cosa que l'honra poc també, perquè la realitat pesa sobre les nostres esquenes; la gent que viu en aquesta comunitat autònoma treballa per una nòmina i la majoria, molts d'ells, no tenen una nòmina fixa, sinó que tenen una nòmina pendent de renovacions de contracte. La gent d'aquesta comunitat autònoma no té accés, no només perquè no n'hi hagi, sinó perquè no es poden pagar els habitatges en propietat; té un transport deficient; no hi ha serveis assistencials suficients. De tot això en podem parlar, Sr. Conseller. Però vostè l'únic que ha fet és una relació de missatges buits de contingut, exercint, com sempre, una hipocresia mediàtica que omple titulars però que no soluciona els problemes. Dir que els quatre anys de govern del pacte de progrés tenen la culpa de l'estructura econòmica d'aquesta comunitat autònoma és molt agosarat, jo no ho he fet de vostès i vostès han governat setze anys aquesta comunitat autònoma abans que entréssim a governar nosaltres, i en porten vuit a l'Estat i ja comencen a pesar, crec que li pesen bastant a aquest país; la roda funciona durant un temps, però s'atura quan no hi ha més oli a posar, i vostès estan a punt d'aturar-la. Per tant, és molt agosarat, com li he dit, carregar totes les culpes de l'estructura econòmica d'aquesta comunitat autònoma al pacte de progrés que ha governat quatre anys. Ara, això sí, amb una sola acció, amb unes soles eleccions d'un dia per l'altre la realitat, com ja li he dit i com vostè ha dit a totes les intervencions que ha fet en aquesta cambra, ha canviat pel sol fet de canviar de govern.

Ha parlat de la reducció de la temporada turística, que esper que vostès aconseguixin perquè és això que diuen, però també

ha mencionat que la temporada turística està influïda per qüestions internacionals que es poden produir, alienes a la pròpia comunitat autònoma, cosa que no li diuen els nostres portaveus quan parlen de turisme, està bé que ho reconeixin, i que, com naturalment, és culpa del pacte de progrés i de la seva política la situació de les temporades turístiques que han vingut i en conseqüència l'ocupació que en aquests moments tenim. I s'arreglarà com ha dit, segons vostè, només augmentant el flux de visitants per la seva meravellosa política. Però jo, si hagués volgut interpel·lar el conseller de Turisme ho hagués fet, avui l'interpel·lava a vostè; i no és només de turisme del que hem de parlar, perquè per molt que allargui la temporada turística seguirà havent-hi contractacions temporals, per cert, a la construcció també. Per molta construcció que hi hagi, també seran contractes temporals, i té uns límits, i, a més, la construcció té un límit.

Per tant, hagués estat millor que parlés de política industrial, que té diverses coses entre mans la seva comunitat autònoma; hagués estat millor que hagués parlat de política d'economia social, com ja han mencionat altres abans que jo; hagués estat millor també que hagués parlat d'entorpir i tolerar zero en subcontractacions i precarietats laborals subcontractades; hagués estat millor que hagués parlat de compaginar l'educació reglada amb la feina i la formació ocupacional i hagués estat millor que hagués parlat seriosament de noves tecnologies, cosa que no ha fet.

Ja li he dit, Sr. Conseller, i he començat la meua intervenció així -és clar que si no pren notes, no sé si deu tenir una gran retentiva-, ja li he dit que jo reconec que aquesta comunitat autònoma ha crescut i ha crescut molt i, com li han dit altres abans que jo, això no ha estat suficient ni perquè hi hagi feina per a tots, ni perquè aquesta feina sigui estable per a tots, ni per a moltes altres coses que tenen a veure amb l'estructura i la cohesió social. I també li he dit que això és molt important perquè aquesta societat i aquesta economia estigui preparada de cara al futur, i vostè no n'ha fet ni cas d'açò, no en diu res d'aquest tema.

I li dic una cosa més: una comunitat rica com la nostra té l'obligació de retornar algunes coses a la població, que no ho té tot o que té altres dificultats; s'ha de retornar aquesta riquesa que vostès diuen que tenim i que tindrem en el futur, gràcies al govern del PP, en escoles, en xarxa social, en formació i sobretot en educació, i això també li he dit. I per cert, de qualitat de la feina no cal que inventi res, no li deman ni tan sols aquest esforç, la Comissió Europea ho ha fet per vostè, estan escrites les deu qüestions en les quals vostè ha d'actuar, totes les té escrites, no fa falta que faci res més, només les ha de vigilar i posar-les en marxa.

Sr. Conseller, baixi del cavall, trepitgi de peus a terra, en aquesta comunitat autònoma hi ha molts homes i dones que fan molta feina moltes hores i tenen contractes precaris, encara que a vostè li pesi, faci alguna cosa per resoldre aquesta situació.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem de Olives i Olivares):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Jo el que he mantingut i he explicat és que hi ha un tema estructural, aquest tema estructural no només és del Govern balear, aquest tema estructural és de totes les institucions, és un recordatori que totes les institucions estem implicats en el tema estructural.

Per una altra banda, tenim el tema dels empresaris i dels treballadors, que són el capital humà. Nosaltres hem de fer l'estructura i hem d'ajudar els empresaris i els treballadors, és el que li he comentat; és a dir, el que hem d'aconseguir és que al treballador se li ofereixi una garantia de durada. Vostè me comenta unes coses que me sembla que no ha tengut en compte el que jo li he explicat.

En aquest moment les dades que hi ha respecte del que és la situació econòmica a Balears, tot el que surt a la premsa i tot el que diuen els empresaris és que es produirà una millora de la situació econòmica de les Balears. Aquesta millora de la situació econòmica a Balears donarà un increment de l'ocupació. Nosaltres hem d'aconseguir que aquesta precarietat que pot sortir no es produeixi i en açò estam d'acord. Vostè me comenta i el Sr. Rosselló també comentava la normativa estatal, doncs, efectivament, la normativa estatal, nosaltres no hi podem intervenir, hi ha una normativa estatal i marca quins tipus de contractes hi ha.

Comenta allò de la Mesa del Diàleg Social, que jo sàpiga no s'ha fet una denúncia del pacte per l'ocupació i el document per l'impuls de l'ocupació, que es va firmar, ningú no ha denunciat aquest tema, si no està denunciat, en aquest moment està en vigor, no ho ha denunciat ningú, ni les parts firmants ho han denunciat, per tant hi ha un pacte per l'ocupació.

Me comenta el pacte local. El pacte local està signat, s'ha mantingut i tenim durantenguany el pacte local amb els contractes programes perquè les institucions col·laboradores del Govern facin la formació i facin l'orientació. I és manté el pressupost, fins i tot s'ha augmentat, ja li he comentat que 2 milions i mig més per al que són gent d'exclusió social; els grups d'exclusió social han tingut una aportació de 2 milions d'euros més del que se'ls donava a l'anterior legislatura, el darrer any. O sigui que nosaltres no només donam la mateixa quantia de formació i orientació, sinó que hem afegit 2 milions i mig més. O sigui que jo crec que no s'han assabentat del que els estava explicant.

El tema de les actuacions de la conselleria, nosaltres tenim les transferències de Madrid amb unes finalitats específiques. No se si saben, i aquí ho comentaré, que nosaltres firmàrem un nou contracte amb el ministeri perquè ja les transferències són finalistes i ara s'obriran, hi haurà un fix i un variable, i dins del variable nosaltres podem incidir en aquelles situacions en què nosaltres tenim més problemes.

És que no he entrat en el que és el pressupost nostre, perquè aquí s'ha explicat prou vegades; el que hem explicat és un tema

estructural, un tema d'empresaris i treballadors i que açò és un tema en què totes les institucions estam implicades.

Els agents socials són importantíssims, nosaltres amb la Mesa de Diàleg Social vàrem tenir una primera reunió, nosaltres ens hem compromès a fer després el que són reunions sectorials per tractar cadascun dels temes i nosaltres entrarem a cada tema particular, no entrarem una altra vegada en el global, i açò els ho hem manifestat, que estan aquí els secretaris generals de Comissions i UGT, que nosaltres farem les reunions sectorials i entrarem, nosaltres no hem denunciat el pacte per l'ocupació ni hem denunciat el document d'impuls, no tenc constància que s'hagi denunciat, per tant, està en vigor.

El que nosaltres volem és arribar a aquest consens i que consideram que són tots els sectors implicats, estan dins aquest tema les institucions, els empresaris, els sindicats i que entre tots, amb aquestes meses sectorials, tractarem els temes de la precarietat, tractarem els temes que són els que preocupen aquesta societat i els donarem solució.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

A continuació, es passa al tercer punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i votació d'una moció.

III. Moció RGE núm. 4655/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a serveis jurídics de la comunitat autònoma, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3428/03.

Passam al debat i votació de la moció registre d'entrada número 4655/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a serveis jurídics de la comunitat autònoma, derivada del debat de la interpel·lació registre d'entrada número 3428/03.

Per defensar la moció té la paraula el Sr. Diputat Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Desde un punto de vista formal, podríamos decir que un país es un país democrático cuando está dotado de determinadas normas legales, como por ejemplo una constitución que garantice determinados derechos a los ciudadanos y, desde un punto de vista material, podemos decir que un país es democrático cuando las leyes que así lo posibilitan se aplican en todo su alcance, sin fraude que les haga perder su sentido natural. Ni que decir que no basta con tener leyes democráticas, sino que se precisa que dichas leyes se apliquen en toda su intensidad, sin subterfugios ni fraudes. Que España ha llegado a ser un país democrático, ha llegado a ser un estado democrático de derecho no ha sido nada fácil, incluso redactar una constitución no fue tarea fácil, la entonces Alianza Popular todo el mundo sabe que abandonó las comisiones parlamentarias en que se elaboraba y la derecha escribía artículos en contra de la Constitución, pero ni Fraga ni el articulista Aznar ni la abstención preconizada por

los populares en el referéndum constitucional pudieron evitar que en España haya una Constitución democrática y un estado autonómico.

La normalidad democrática del país ha permitido que la derecha gobierne no sólo en el Estado español, sino también en muchas de aquellas autonomías que iban a destruir España. Pero ¿se ha adaptado la derecha a los hábitos constitucionales y democráticos? A la democracia formal puede, pero a la material está claro que no. La derecha se presentará a las elecciones, pedirá el voto, incluso en las autonomías que no creía ni cree, y si alguien tiene dudas sobre si la derecha cree o no en el estado autonómico que escuche las conferencias del presidente de esta comunidad en el Club Siglo XXI, en las que recrimina a una derecha acomplejada por el franquismo el haber cedido demasiado a las comunidades autónomas en el proceso constitucional, suponemos que se refería a todas las comunidades autónomas, incluida la que gobierna.

La democracia, en definitiva, es algo más que mera formalidad, hay que creer en ella. Y pondré un ejemplo para el tema que nos trae hoy aquí: el artículo 103.1 de la Constitución Española nos dice: “La administración pública sirve con objetividad a los intereses generales y actúa de acuerdo con los principios de eficacia, jerarquía, descentralización, desconcentración y coordinación, con sumisión plena a la ley y al derecho”. No basta con decir que se está de acuerdo con el contenido del citado artículo constitucional, hay que aplicarlo y eso, en esta comunidad, no se hace. Tenemos un conseller de Interior que ha destrozado las normas constitucionales por lo que se refiere a función pública y respeto a la Constitución, hasta el punto de que, en menos de seis meses, ya ha sido condenado por la Sala de lo Contencioso del Tribunal Superior de Justicia por actividad anticonstitucional, un triste récord en menos de seis meses, la primera condena por ir en contra de la Constitución. ¡Qué será de esta comunidad cuando lleve dos años en el Gobierno! ¿Cuántas veces más le van a condenar? Les puedo adelantar la próxima condena por decisiones inconstitucionales: la chapuza que se está haciendo en la Dirección General de Emergencias, al tiempo y ya verán.

En definitiva, lo que nos trae hoy aquí, lo que ha hecho el Sr. Conseller de Interior con los servicios jurídicos de esta comunidad autónoma también entra en la falta de respeto a las normas constitucionales, aunque pueda estar amparado por una cobertura de aparente legalidad. Quiso poner la fidelidad por encima de la eficiencia y de la objetividad, disponer de unos servicios jurídicos de la comunidad autónoma al servicio de un partido, en lugar de al servicio de la comunidad. Y como no se podía degradar en aquel momento a los funcionarios que habían desempeñado su trabajo en los servicios jurídicos de la comunidad autónoma, con gobiernos de distinto signo, hay que recordarlo, lo que se hizo fue situar a dos exdirectores generales del Partido Popular en la posición más alta y con las mayores responsabilidades y, por supuesto, con los mayores sueldos, que, por cierto, aprovecho la ocasión para denunciarlo, se pretenden mantener ocultos, ya que los he solicitado por conducto reglamentario y se me ha negado expresamente la documentación.

Pues bien, la finalidad de tal actuación de esta reorganización de los servicios jurídicos, se puso en evidencia con el informe, supuestamente jurídico, que se les pidió con

ocasión del intento de urbanizar es Trenc mediante el llamado campo de polo. Curiosamente, el primer informe jurídico de relevancia política que se solicita para criticar a la oposición se encarga a los dos recién ascendidos, y eso que su teórica misión, según el boletín oficial por lo menos, no tiene nada que ver con Obras Públicas. El informe no se encarga a los servicios jurídicos de Obras Públicas ni de Patrimonio, que sería lo lógico, se encarga directamente a los dos exdirectores generales del Partido Popular, uno de los cuales, en teoría, por lo menos y así lo dice el boletín oficial, tiene como misión la de asesorar al presidente del Gobierno. Un informe que fue tan malo que no se le hizo ningún caso, el mismo Gobierno que lo encargó lo desacreditó, puesto que no aplicó ninguna de las dos soluciones que habían planteado y que ofrecían en dicho informe jurídico al problema que se les había puesto delante. ¿Cabe mayor fracaso?

No se trata ya de discutir aquí en este trámite las virtudes o defectos del informe porque se hizo ya en la interpelación y quedó demostrado que no sirvió para nada. ¿Para qué sirvió? Sólo para cuestiones políticas. Recordarán todos ustedes, señoras y señores diputados, que el informe fue, en principio, ocultado a la oposición, y entregado, secretamente, a un diputado del Grupo Parlamentario Popular; y digo que secretamente porque no se le entregó por el conducto oficial de que disponemos los diputados para obtener documentación del Govern, que es la solicitud de documentación; y digo secretamente porque el informe no se presentó en esta cámara como antecedente de la ley que se votaba sobre el tema, pese a la obligación del Gobierno de hacerlo así. Se actuó con clandestinidad por parte del Gobierno, facilitándolo sólo a un diputado de su grupo parlamentario, para tratar de obtener ventaja política en el debate, porque esa era la verdadera y única finalidad del informe: obtener ventaja política. Recordarán, señoras y señores diputados, el alboroto sin precedentes que se formó, que se tuvo que suspender la sesión parlamentaria. En definitiva, se trataba de un informe hecho por los suyos y para los suyos.

Los hechos han demostrado pues que la única utilidad del informe jurídico sobre el campo de polo de Campos fue de carácter política. Y si no es así, que salga alguien a defender el informe y me diga cuál de las dos soluciones técnicas propuestas fue la que se aplicó al caso. Cuando un informe solamente puede ser utilizado con fines políticos, ¿qué es jurídico o político? Es un informe político, hecho por dos políticos, exdirectores generales del Partido Popular que, por la voluntad del conseller de Interior, tienen hoy un alto cargo. Pues bien, siendo esclavo de esa intencionalidad política, en lógica consecuencia, la calidad jurídica del informe se iba a resentir como se resintió, pero en eso no entraré hoy porque ya quedó claro, como ya he dicho en la interpelación. En cualquier caso, sí que quería dejar constancia de que tengo el convencimiento de que los autores del informe tienen mayor talla jurídica, por supuesto, de la que se demuestra en el informe, de eso estoy absolutamente seguro.

Decía el artículo 103 de la Constitución: “La administración pública sirve con objetividad a los intereses generales”. ¿Se servía con objetividad a los intereses generales cuando se redactaba, por funcionarios de la comunidad autónoma, un informe jurídico que no iba a servir para resolver el problema planteado sino para atacar a la oposición? No es

recriminable, en cierto modo, que lo utilizaran para atacar a la oposición, lo hacen con otras cosas, pero sí el que sólo y exclusivamente se utilizara para ello. Si el Govern hubiera resuelto el problema según la solución que en el informe se proponía, sería criticable o no según la calidad jurídica de ésta, pero no podríamos sostener, como sostenemos ahora sin ninguna duda, que se encargó con tales fines políticos, porque sólo con esos fines se ha utilizado.

¿Qué confianza podemos tener en el futuro en los servicios jurídicos de la comunidad? Debemos devolverles el servicio, mejor dicho, el prestigio merecido que tenían y hemos de desmontar el chiringuito montado por el conseller de Interior, que, por cierto, nos cuesta más de 80 millones de las antiguas pesetas, casi un mes de equipo ciclista, unos 26 días aproximadamente.

Por eso, nuestras propuestas en esta moción son claras y contundentes, en primer lugar proponemos que se rechace el uso partidista de los servicios jurídicos, no puede haber ninguna duda que redactar un informe cuya única virtualidad era su entrega a un diputado del grupo parlamentario para el debate parlamentario sólo tenía intencionalidad política o, lo que es lo mismo, uso partidista. En segundo lugar, solicitamos que se inste al Govern para revocar, en el plazo de tres meses, la reestructuración que se ha hecho de los servicios jurídicos por el conseller de Interior; dejarlos tal como estaban con los gobiernos anteriores, fueran del signo que fueran. Déjenlos como estaban cuando ustedes mismos gobernaban, señores del Partido Popular, antes incluso del gobierno del pacto, aunque sólo sea por respeto a la independencia y al prestigio de la función pública. Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Breument, per donar el nostre suport a aquesta moció, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, perquè entenem nosaltres que efectivament en tot el que ha suposat la tramitació del que es deia Llei d'emergència o per a temes territorials i urbanístics de les Illes Balears pensam que el prestigi dels serveis jurídics de la comunitat autònoma i també, afegiríem nosaltres, el prestigi i el respecte a aquest propi Parlament, ja s'han passat una miqueta de la ratlla i pensam que això són actituds inassumibles. Si aquí va venir un projecte de llei d'una importància molt considerable sense cap tipus d'informe jurídic, sense la més mínima documentació, imprescindible per poder treballar de manera normal i conèixer l'abast d'aquesta llei i fer les esmenes corresponents; si per la via d'autoesmenes encara es varen incorporar més qüestions que tampoc no estaven avaluades, que no sabíem l'abast que podien tenir, el que ja és un extrem realment increïble és que per part del Govern es demani un informe jurídic als serveis de la comunitat que, com ha dit el diputat que ha defensat la moció, és un informe que no és només suposadament jurídic, és un informe només de caràcter polític per desprestigiar l'oposició sense cap autèntica valoració jurídica i sense que proposi cap solució que llavors es pugui dur a terme, i en tot cas, fent recomanacions absolutament

inacceptables no ja cap al Govern, sinó cap al Grup Parlamentari Popular, el que, evidentment, està fora de les funcions dels serveis jurídics de la comunitat, i que, per tant, no haurien d'entrar aquí.

Jo em permetria fer una petita correcció al que ha dit el Sr. Diéguez, quant que aquest informe només es fa perquè l'utilitzi de manera clandestina un diputat del Grup Parlamentari Popular; no, també de manera no sé si clandestina, però de manera absolutament deslleial per a aquesta institució, l'havia utilitzat el dia abans la consellera d'Obres Públiques, que no s'havia dignat d'incorporar-ho en aquest Parlament, i que va provocar el fet insòlit que s'hagués de suspendre un ple del Parlament, perquè aquest document que circulava de manera clandestina pogués arribar a tots els grups parlamentaris. I el fet encara més insòlit, que tengués entrada oficial dos dies després, el que servia per avalar una tramitació d'un projecte de llei, tingués entrada oficial en aquesta cambra dos dies després que s'hagués fet la votació definitiva.

Entenem que tot això, com s'ha dit per part del Grup Parlamentari Socialista, és una utilització descaradament partidista dels serveis jurídics de la comunitat, que desprestigia aquests serveis jurídics i que entenem que a això s'hi ha de posar remei. La utilització partidista les institucions jo crec que ha anat una miqueta massa lluny, que això és inacceptable i que s'ha de fer marxa enrera i tornar les coses a una normalitat democràtica, que avui en dia entenem que s'ha sobrepassat clarament. Per tant, ja dic, acabar manifestant que donarem suport a aquesta moció i que no tenim moltes esperances que, així i tot, prosperi, perquè realment per al bon nom, per al prestigi dels serveis jurídics de l'administració de la comunitat autònoma, seria desitjable que això es tornàs enrera i que en el futur es renunciàs a aquest ús tan descaradament partidista, com s'ha fet en aquest cas. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Maria Antònia Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Fa dos mesos ja de la interpel·lació del Grup Socialista, relativa als serveis jurídics de la comunitat autònoma. Avui ens presenten una moció i jo crec que aquesta moció demostra el caràcter optimista del Sr. Diéguez, no sé si el caràcter optimista o un exagerat sentit de l'humor; jo també tenc sentit de l'humor, però en aquest cas no el compartesc i crec que he de ser més pessimista que vostè, perquè no crec, de cap manera, que el PP, el Partit Popular, esmeni, s'esmeni, no crec que faci passes enrera i aprovi aquesta moció que vostè presenta. El PP no sol reconèixer els errors que comet, jo no ho crec; jo crec que si reconegués avui aquest error que va cometre encomanant aquest informe jurídic, renunciaria a la seva pròpia essència, reconèixer públicament que en lloc de demanar informes tècnics o jurídics el que fa és demanar als serveis tècnics i jurídics informes polítics faria que canviàs radicalment el seu *modus operandi*. Crec que tots ho hem sentit i les males llengües diuen que ho fan per tot això, per totes les institucions allà on governen. La utilització dels serveis jurídics amb finalitat partidista és una pràctica que s'hauria d'eradicar, ja que perjudica no sols el

prestigi personal dels que s'avenen a aquestes pràctiques, sinó que també perjudica el prestigi i la credibilitat de les institucions.

Si recorden la intervenció que va fer el Sr. Sampol, quan va intervenir a la interpel·lació, ja va dir que s'havia de reconèixer el prestigi que havien assolit els serveis jurídics del Govern a nivell d'Estat, per, entre d'altres coses, haver aconseguit unes sentències judicials importantíssimes per a la protecció del territori; sentències que han tengut unes conseqüències molt positives i que han creat jurisprudència en el camp de les indemnitzacions per als urbanitzadors que demanaven a l'administració compensacions per a l'expectativa del benefici econòmic. Aquest prestigi assolit amb esforç i professionalitat, ara està qüestionat per un informe encomanat per tapar un *lapsus* que va tenir la Sra. Consellera en el tema del camp de polo de Campos. Llegint el *Diari de Sessions* que va tenir lloc a la interpel·lació, m'he aturat per rellegir un paràgraf de la intervenció del diputat representant del PP, el Sr. Jerez, on deia: "S'han fet no res els serveis jurídics d'aquesta comunitat autònoma, aquesta professionalitat, juntament amb el rigor i serietat que ens han de merèixer, no poden ser exposats a la violència de la batalla parlamentària. Podem estar-hi d'acord o no podem estar-hi, ens agradaran més o ens agradaran menys, però no s'ha de permetre la intromissió política dins un departament que la seva principal característica és la independència". Això són paraules del Sr. Jerez.

I després de sentir tan solemne declaració, me deman: a qui va dirigida, Sr. Jerez, aquesta declaració? Per ventura no és la seva conselleria qui ha encomanat un informe que fos favorable als seus interessos i que salvàs la consellera dels errors comesos en relació amb el tràmit parlamentari del projecte de llei de mesures urgents en matèria d'ordenació territorial i urbanisme de les Illes Balears? No és el Partit Popular qui ha provocat, mitjançant aquesta intromissió política, que els serveis jurídics del Govern fossin qüestionats? No hi ha per ventura consideracions polítiques en el contingut d'aquest informe en qüestió? És lamentable, sobretot pels dos juristes, que en són víctimes de les polítiques d'intromissió del Partit Popular.

Segurament, aquesta moció, Sr. Diéguez, no tindrà èxit, crec que no en plourà d'aquest tro, però el que és més trist és que, probablement, el Partit Popular continuï amb aquestes pràctiques, no hi ha cap garantia que no continuïn fent exactament el mateix. El que seria desitjable és que els tècnics els perdessin la por i que es negassin a tombar el coll, que es negassin a acceptar intromissions polítiques dins la seva feina i que aquesta feina l'exercissin des de la independència. Potser que tant vostè com jo, Sr. Diéguez, tenguem la sensació que amb el rebuig del Partit Popular a aquesta moció haurem perdut el temps, però potser que no, potser que no l'haguem perdut el temps; potser que a partir d'avui algú es planti i que no es tornin repetir aquests fets lamentables de fer informes a la carta. I desitjam, per al bé d'aquesta comunitat i per al bon nom dels serveis jurídics, que la professionalitat estigui per sobre de l'afiliació política.

Per tant, Sr. Diéguez, donarem suport als dos punts d'aquesta moció i esperem que sí que puguin tenir algun resultat positiu per a aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Jerez Juan.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, mentre examinava aquest cap de setmana minuciosament el contingut del debat que es va generar arrel de la interpel·lació que ha originat aquesta moció i, a la vegada, examinava el seu contingut, em plantejava seriosament la viabilitat política de dirigir la defensa d'aquest posicionament, del posicionament del Grup Parlamentari Popular, fent ús d'uns determinats arguments de caire més bé polític, o bé centrar el contingut de la meua intervenció en el que ha estat finalment necessari defensar, i els he de confessar que vaig tenir molts de dubtes.

Tenia dues opcions. En primer lloc tenia l'oportunitat, que políticament era més solvent i a la vegada molt més senzilla, tenia l'oportunitat de reiterar la història del fet i m'hagués bastat resumir-ho en una sola pregunta, una sola pregunta relacionada amb 181 milions de pessetes, però no ho he volgut fer i no ho he fet; circumstàncies basades en qüestions professionals, Sr. Diéguez, jo també com vostè som lletrat, crec que per damunt de tot i sobretot per criteris de justícia, m'obliguen a defensar decididament els Serveis Jurídics d'aquesta comunitat autònoma. I dic això perquè des del primer apartat de la seva moció es desprèn una vegada més la falta de consideració i credibilitat que tenen respecte a la professionalitat, independència, lleialtat i honestat dels Serveis Jurídics d'aquesta comunitat autònoma, així com una absoluta falta de confiança en aquelles persones encarregades de tutelar els més alts interessos d'aquestes illes.

Però anem per parts. Estic convençut que, Sr. Diéguez, vostè coneixerà tan bé com puc conèixer jo o potser més, el Codi Deontològic aprovat pel Consell General de l'Advocacia i, en conseqüència, sabrà vostè de la responsabilitat que tenen els advocats a l'hora de preservar la seva professionalitat davant pressions o davant exigències que la limitin, ja siguin dels poders públics o de qualsevol altra ingerència. Estic convençut que vostè ho coneix, n'estic convençut; el que passa és que vostè ignora aquesta circumstància quan li interessa emprar els Serveis Jurídics per polititzar el debat i distorsionar la realitat sense tenir absolutament en compte la professionalitat de determinades persones.

I és el mateix text de la moció el que de deixa lloc a qualsevol dubte, és el mateix text de la moció el que ens dona la raó. El primer punt de la moció convida, emplaça els grups parlamentaris a rebutjar l'ús partidista que ha fet la conselleria del Serveis Jurídics. I jo li plantej la següent qüestió, Sr. Diéguez: volen dir vostès que els Serveis Jurídics han deixat de banda la seva professionalitat per ser emprats o utilitzats per aquest govern? Jo entenc que sí. Estan vostès qüestionant la seva professionalitat, Sr. Diéguez? Senyors diputats, no tenc cap dubte que això és així, cap ni un. Vostès han posat en dubte la professionalitat d'aquests serveis jurídics, i tant l'han posada en dubte i tant l'han posada en entredit que en aquesta cambra setmanes enrere ens hem vist obligats a sentir coses com aquestes: "*Asesores que por 80.000 euros al año están dispuestos a hacer cualquier cosa*". Sr. Diéguez, vostè va ser

el que va recitar semblant -i m'ho permetrà- insolència. Jo li vull contestar amb una dita: aquells que pensen que amb diners es pot fer qualsevol cosa són aquells que farien qualsevol cosa per diners, Sr. Diéguez, farien qualsevol cosa per diners.

(Petit aldarull)

En segon lloc, i el que encara ens pareix més greu, vostès qüestionen la independència. Senyors i senyores diputats, com bé saben la professió de l'advocacia exigeix establir una relació de normes ètiques i morals que determini el seu exercici. Molts han estat els interessos confiats a l'advocacia, i tots transcendents i directament relacionats amb l'imperi del dret i amb l'imperi de la justícia. Aquesta mateixa responsabilitat de protegir legítims interessos és la que precisament ha fet necessari salvaguardar valors com els de la independència, amplament posat en dubte avui en aquesta cambra. Doncs bé, aquesta independència, tan necessitada de salvaguarda, ha estat directament menyspreada pel seu propi grup parlamentari, el Grup Parlamentari Socialista, i com deia abans el text de la seva moció, el primer apartat, el primer punt, ho evidencia en els seus propis termes. I per mostra un botó: senyors del banc de l'esquerra, quan vostès parlen de l'ús partidista que ha fet la conselleria dels Serveis Jurídics, estan insinuant que els lletrats amb què compta aquesta administració s'han entregat als dictats polítics del Partit Popular?, vostès estan dient això? Això és qüestionar la independència dels Serveis Jurídics, Sr. Diéguez.

Però, senyors diputats, per si de les meves paraules tenguessin cap dubte, els recordaré una de les frases que aplegant el Sr. Diéguez va proclamar a la interpellació; va dir respecte a l'informe emès i, per extensió, respecte als Serveis Jurídics, el següent: "*Habría sido más digno encargarlo a una junta local del Partido Popular que a los Servicios Jurídicos de la comunidad autónoma*". Ni més ni menys. Senyors diputats, aquestes són comparacions i semblances que amb altes dosis de mal gust s'atreveixen a gastar des del Grup Parlamentari Socialista, comparacions que atempten directament a l'honorabilitat professional de les persones i que mutilen, mutilen, un bé jurídic a protegir, que no és altre que el de la independència, independència aquesta de la qual curiosament gaudien els Serveis Jurídics d'aquesta comunitat autònoma al llarg de la legislatura passada. Evidentment, no podia ser d'altra manera.

Però Sr. Diéguez, vostès no només han trepitjat la professionalitat i la independència dels Serveis Jurídics, sinó que també, Sr. Diéguez, han faltat al que entenem que és la lleialtat i l'honestetat dels lletrats d'aquesta comunitat. I els recordarà el que diu el preàmbul del Codi Deontològic de l'Advocacia, diu -potser ara m'entengui millor-: "*La honradez, probidad, rectitud, lealtad, diligencia y veracidad son virtudes que deben adornar cualquier actuación del abogado. Ellas son la causa de las necesarias relaciones de confianza, y la base del honor y la dignidad de la profesión. El abogado debe actuar siempre honesta y diligentemente, con competencia, con lealtad, respeto a la parte contraria, guardando secreto cuando concierne por razón de su profesión, y si cualquier abogado así no lo hiciera -y si cualquier abogado así no lo hiciera- su actuación individual afecta al honor y a la dignidad de toda la profesión*". I això mateix és el que han fet vostès, Sr. Diéguez, atemptar directament contra l'honor i la dignitat de la professió que vostè i jo mateix exercim.

Sr. Diéguez, li tornaré a repetir: estic convençut, no tenc cap dubte que coneixerà vostè el contingut del principal valor que ha estat objecte o que ha de ser objecte de salvaguarda per qualsevol professional del dret, el Codi Deontològic, instrument èticament i moralment imprescindible per portar a terme l'exercici d'aquesta apassionant professió que és la de misser, i no tinc tampoc, raonablement, cap dubte que faci pensar que vostè no se l'apliqui, crec que està convençut que és així; no obstant això, del que sí tenc raonablement dubtes, Sr. Diéguez, és que vostè qüestionava que els advocats d'aquesta comunitat no actuïn professionalment i renunciïn a aquests criteris de conducta. Aquesta insinuació és, Sr. Diéguez, em permetrà, excessivament greu i extremadament arriscada, senyores i senyors del Partit Socialista.

Des del Grup Parlamentari Popular, com comprendran, no podem acceptar cap moció que, relacionada amb els Serveis Jurídics d'aquesta comunitat, no es plantegi en termes d'absoluta, estricta i zelosa defensa d'aquests funcionaris. Per tant, i ja per acabar, Sr. Diéguez, vull apel·lar tant la seva consciència professional com la responsabilitat política del seu grup parlamentari i demanar-li que en el seu pròxim torn de paraula sobre aquesta mateixa tribuna, i mitjançant la retirada del primer punt que recull la moció presentada, torni vostè als Serveis Jurídics d'aquesta comunitat autònoma l'honor i la dignitat que els han arrabassat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Sr. Antonio Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Es obligado comenzar dando las gracias a los grupos que han anunciado su apoyo a la moción, y sobre ellos indicar que efectivamente tiene razón el Grupo Parlamentario del PSM en el sentido de que manejo con optimismo en este tema, optimismo moderado porque sé que no se aprobará, pero sí que le quiero reconvenir y decirle que más optimista es usted cuando dice que los técnicos se plantarán delante del Partido Popular. Es una *desiderata*, supongo, también muy optimista que comparto dentro de ese optimismo que hemos de tener todos los que estamos en la oposición, pero combinado con el realismo, que sabemos que estas cosas no suceden así.

Con respecto a la intervención del Grupo Parlamentario Popular, en primer lugar quiero dar las gracias al diputado que ha intervenido porque no me ha amenazado hoy, lo cual ya es un grado, no me ha insultado también, como se ha hecho en las anteriores intervenciones, lo cual también sinceramente agradezco, creo que es bueno y positivo entrar en el debate, hacer la crítica que se quiere hacer, pero no entrar ni en la amenaza ni en el insulto. En eso le doy las gracias y entiendo que hay una cierta esperanza..., no, no, se lo digo con sinceridad, no se lo digo con ningún tipo de ironía, no, no; estoy absolutamente de acuerdo en ello y tengo la esperanza de que puedan seguir así los debates: hacer toda la crítica que uno

quiera hacer y que pueda hacer, pero sin insultos ni amenazas como hacen otros, no usted, por supuesto.

Confianza en los Servicios Jurídicos de la comunidad autónoma. Mire, antes de que entrara el Sr. Rodríguez sí, después no, no la tengo, sinceramente no la tengo. Permítame, soy dueño de mi confianza y puedo no tenerla, y desde luego no la tengo. No la tenía ya cuando empecé a ver cómo funcionaban los nombramientos, etc., y este dictamen que se hizo me ha confirmado que tenía razón en no tener excesiva confianza, ni muchísimo menos.

Cuestionar su profesionalidad, mire, ahora le pondré un ejemplo; si yo voy a un médico y este médico me da un consejo y me dice "tiene usted que tomar tal medicina" y yo cuando salgo digo que no la voy a tomar, estoy dudando de la profesionalidad del médico; si el médico me da un consejo y yo no le hago ni caso yo estoy dudando de su profesionalidad. Estos señores les dieron dos consejos, están recogidos en el informe jurídico, dos modos de actuar; no hicieron caso ni a uno ni a otro, ninguna de las dos medicinas les gustó. ¿Quién duda de su profesionalidad, quien no les hace ningún caso?, no les hicieron ningún caso, y aquí cuando he intervenido lo he planteado, que se me diga qué caso se les hizo, cuál de las dos soluciones que propusieron se tomó. Ninguna de las medicinas que recetaron se estimó acertada. Entonces poca confianza tienen ustedes si no les hacen ningún caso.

La independencia. Mire, naturalmente esto es lo que estamos defendiendo, la independencia de los Servicios Jurídicos, y por eso pedimos que no se muevan, que se dejen tal como estaban, como estaban cuando gobernaba el Partido Popular antes del pacto; no decimos como los dejamos nosotros, como los dejó el gobierno del pacto, como estaban antes, sin estos enjuagues que se han hecho a última hora. La independencia ha quedado en entredicho con este informe, ha quedado en entredicho; esto es cierto, esto es así, por eso es un informe al que no les han hecho ningún caso, y además me tendrían que explicar que no lo han hecho, y podría haber aprovechado el turno para explicarlo, por qué se les encargó...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...por qué se les encargó justamente a dos ex-directores generales del Partido Popular y no se encargó a los Servicios Jurídicos de Obras Públicas o de Patrimonio, cuando habría sido lo más normal.

Se queja de que yo haya dicho que hubiera sido más digno encargarlo a la junta local del Partido Popular, y añadí, y se lo recuerdo, "aunque podrían haberlo contestado los mismos". Pero le explicaré las palabras. Habría sido más digno porque ustedes nos traen un informe de su partido político, está claro que es un informe de parte, que todo el mundo puede pedir a aquél a quien tenga confianza, se lo redacta en el sentido que mejor parece y ustedes lo traen ahí y no pasa nada, y no pasa nada. Este mismo informe, traído, hecho por una junta local del Partido Popular, perfectamente, pero tratar de utilizar el prestigio de los Servicios Jurídicos para provecho partidista,

esto si que no, no tendrían que haberlos puesto en este compromiso.

Trato de defender con el primer punto de la moción, que tampoco le gusta, trato de defender a los funcionarios de todo tipo de abusos. En definitiva, no me han dado ningún argumento para demostrar que el informe se ha utilizado para llevar a cabo ninguna actuación administrativa, ninguna; las únicas actuaciones que se han llevado a cabo con este informe han sido dos actuaciones políticas, una rueda de prensa y luego la intervención aquí en el Parlamento, con los detalles que todo el mundo ya conoce.

Si tenía otra utilidad distinta de la política, si se encargó con la finalidad de que formara parte de los antecedentes de la ley que se debatía, ¿por qué no se adjuntó como antecedente?, ¿por qué no se entregó por conducto oficial al Parlament? Si era tan relevante como decían ustedes para la decisión de seguir o no con el proyecto de urbanizar Es Trenc, si era tan decisivo hasta el punto de decidir el voto en contra en el Parlamento por parte del Grupo Parlamentario Popular, que da apoyo al Gobierno, a una ley que presentaba el propio gobierno, ¿por qué no se hizo llegar a todos los grupos?, ¿por qué no? Lo quisieron utilizar para ilustrar a uno de sus diputados y darle alguna ventajilla en el debate. ¿Eso es un documento jurídico oficial o cosa de amigos?

En definitiva, la retirada del proyecto de urbanización de Es Trenc fue una decisión de carácter político que no se basó en este informe, fue una decisión de carácter político ante la evidencia de encontrarse con derechos indemnizados, ante la fuerte presión social, la incipiente contestación internacional por la previsible destrucción de una zona de interés excepcional, iban a construir a poco más de un quilómetro, a poco menos o poco más, más o menos, de un quilómetro de la línea de playa de Es Trenc, y supuso una de las primeras grandes derrotas de un Partido Popular, de un gobierno que tiene mayoría absoluta. Fue la primera gran victoria de los ciudadanos contra el Partido Popular en esta nueva etapa y de la oposición, que ya han ganado otras batallas, ya sabemos: Son Espases, La Real, la televisión autonómica, que también les hará retroceder en la autovía Inca-Manacor, etc., etc.

En definitiva, señores del Partido Popular, creo que tienen que reconsiderar su posición, tendrían que justificar el optimismo que tenemos, dejar de hacer uso partidista de estos servicios jurídicos y aprobar esta moción.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez.

(Petit aldarull)

Procedirem a la votació. Votem.

26 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. Per tant queda rebutjada aquesta moció.

IV. Proposició no de llei RGE Núm. 1934/03, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a foment de l'habitatge per a joves.

A continuació passam al darrer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació d'una proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, RGE núm. 1934/03, relativa a foment de l'habitatge per a joves. Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, no és el primer pic que debatem aquesta qüestió, ni tan sols dins l'actual legislatura; ja hi va haver un debat en matèria de polítiques d'habitatge. Però jo crec que està justificat perquè aquest és un dels principals problemes que tenim els ciutadans arreu de l'Estat, i sense cap dubte és el primer problema que tenen els ciutadans joves en el conjunt de l'Estat.

I per si això no fos suficient, aquest tema és doblement greu en el cas de les Illes Balears. Si els preus de l'habitatge dels darrers dotze anys, pràcticament, han sofert una progressió espectacular, en el cas de les Illes Balears distints factors han provocat que l'encariment del preu de l'habitatge encara hagi estat superior al del conjunt de l'Estat. Els factors poden ser que aquí, a part de tots els elements que han jugat a favor de la pujada dels preus de l'habitatge, com poden ser uns interessos baixos, com poden ser els problemes amb la borsa que han convertit l'habitatge en un refugi de capital, en un refugi per als inversors, en el nostre cas a més a més el fet que les Illes Balears s'hagin convertit en la segona residència de moltes de ciutadans europeus, i fruit del creixement demogràfic espectacular que hem tengut, ha provocat que els preus hagin pujat molt per damunt de la mitjana de preus en el conjunt de l'Estat.

Bé, això darrerament ho han demostrat, han coincidit, distints estudis, tant del Consell de la Joventut, l'estudi que va presentar el Consell de la Joventut fa uns mesos, que va inspirar aquesta proposició no de llei, on es revela que la compra de l'habitatge a Balears suposa el 45% dels ingressos d'una parella de gent jove, i en el cas que sigui una persona, un individu que es vol independitzar en solitari, en aquest cas suposaria més del 76% dels ingressos bruts d'aquesta persona. Fa just poc abans de Nadal el Banc de Bilbao Vizcaya també va fer públic un estudi per comunitats autònomes, i en el cas de Balears, que també eren els preus més alts, s'arribava a la conclusió que per adquirir un habitatge les persones, els ciutadans de Balears hem de destinar el 53,8% del salari, és a dir, que més de la meitat del salari brut es destina a l'adquisició d'un habitatge. En el conjunt de l'Estat únicament el 38,7% dels ingressos familiars es destinen a l'adquisició de l'habitatge.

Per tant aquestes estadístiques, que presenten distints matisos però que coincideixen en la magnitud del problema, ens demostren que des de les administracions públiques, des de les institucions, hem d'intentar fer cada dia qualche cosa més.

És curiós, però, que també segons distints fonts estadístiques a les Illes Balears hi ha més de 200.000 habitatges que estan desocupats o són segona residència, és a dir, que entre

habitatges buits i segones residències hi ha més de 200.000 habitatges que, per dir-ho d'alguna manera, estan desocupats o que podrien entrar dins el mercat, ja fos dins el mercat de compravenda o dins el mercat de lloguer. Aleshores, si tenim aquest excés d'habitatge construït, què passa perquè l'efecte oferta demanda, el mercat, no actuï fent baixar els preus? Bé, segurament hi haurà distintes opinions, però jo crec que des d'aquí hem d'intentar proposar algunes mesures al Govern; algunes ja estan en marxa, ja sigui des del mateix govern o des de distints ajuntaments, però no és de més insistir, donar idees, i naturalment les que proposam amb aquesta proposició no de llei no són totes les que es poden prendre, però sí poden ajudar, amb aquest debat en positiu, perquè entre tots trobem una solució per al primer problema que tenen els nostres ciutadans més joves.

Aleshores nosaltres pensam, i de fet aquests dies repassant retalls de premsa he vist que la consellera d'Obres Públiques anunciava que dins el mes de febrer presentaria un pla, aleshores benvingut sigui, si pot incorporar algunes de les nostres idees molt millor, i aquest pla hauria de contemplar distintes actuacions, que haurien d'anar, per una part, a intentar que entrin al mercat més habitatges de protecció oficial, més VPO, que es diuen, públiques i privades, i aquí vull fer un incís per -precisament ahir era notícia, ho sentia a un debat radiofònic- que dins el que és la promoció d'habitatges de protecció oficial privada es dona, no sé en quina magnitud, frau perquè són habitatges subvencionats, i a l'hora de vendre aquest immoble a un ciutadà es demana una part en negre. Aleshores hem de vigilar això, és difícil de detectar, perquè davant el notari només es formalitza la part en blanc, però seria intentant també adoptar algunes mesures, fer els mostrejos necessaris, parlar amb les persones que compren i tots reconeixement la dificultat de combatre això, però com a mínim tots crec que en tenim constància.

Aleshores després hauríem d'intentar incentivar que els habitatges ja existents s'ofereixin en el mercat, entrin en el mercat i l'oferta demanda faci que hi hagi més habitatges assequibles. Aquí podem prendre determinades mesures. Jo, de les nou mesures que proposam a la proposició no de llei, i que insistesc que segurament hi ha altres idees que són positives, destacaria, per una part, mesures fiscals, que ja dins l'impost de renda de persones físiques es va començar per aprovar desgravacions per als menors dels 33 anys, que amb la passada llei d'acompanyament dels pressuposts s'ampliaren fins als 36, però hauríem d'anar mitjançant incentius fiscals a fer més assequible el preu de l'adquisició d'un habitatge; i a la vegada també hauríem de promoure, incentivar, incrementar les deduccions per lloguer dins l'impost de renda de persones físiques.

Un segon bloc de mesures aniria a facilitar la compra, la compra en propietat. En aquest cas hi ha, per una part, a pesar que els interessos estan baixos encara ho podríem fer més fàcil amb l'aprovació d'una línia de crèdits a baix interès, o subvencionar els interessos, per facilitar la hipoteca a l'hora d'adquirir l'immoble. Però aquí especialment els joves es troben amb un problema molt important: quan es va a comprar un pis, a l'hora de constituir la hipoteca el mateix pis només avala un 70 o un 80%, com a màxim, de la hipoteca. Si el jove té uns familiars que l'avalin, que ajudin a completar aquesta garantia, cap problema, però si no és el cas, aleshores proposam que des

de les administracions s'ajudi a completar la garantia necessària per formalitzar una hipoteca.

Hi ha una altra mesura..., és a dir, de fet totes aquestes mesures que proposam ja estan en funcionament a alguna de les comunitats autònomes, especialment a Andalusia, Madrid, o també a algun dels països europeus; n'hi ha una que especialment s'ha assajat amb èxit a Andalusia, que és promoure les cooperatives de construcció que combinen la formació amb la compra, és a dir, es constitueix una escola taller i els mateixos alumnes seran els propietaris futurs d'aquella finca que l'Estat construeix, i aleshores aprenen un ofici i a la vegada adquireixen un habitatge.

Mesures per incentivar el lloguer. Aquí hi hauria d'haver una bossa de pisos per a gent jove i també l'Administració hauria de jugar un paper de subarrendador. Què passa?, que molts de propietaris desconfien quan un jove va a llogar un pis, dels desperfectes que hi pugui haver, que sigui morós o que sigui insolvent a l'hora d'exigir-li el lloguer, i aquí sí que alguna administració pública podria fer de pont, podria fer de subarrendador per permetre que els joves, aquests joves amb dificultats, tinguin la possibilitat de llogar un pis i que el propietari de l'immoble tinguin les garanties que cobrarà el lloguer i que si hi ha uns desperfectes se'ls hi repararan.

I també una altra de les línies que especialment dins alguns països europeus ha tengut molt d'èxit, és el que es coneix com a *foyers*, és a dir, espais compartits, immobles que se cedeixen temporalment a joves, de tal manera que puguin fer de pont entre l'emancipació de la família i convertir-se en propietari d'un immoble, i durant un temps se'ls lloga a uns preus assequibles un espai per poder viure.

En definitiva -i acab ja, Sr. President-, això es completaria amb una darrera mesura que també pensam que correspon al Govern, i és intentar coordinar totes les polítiques. Distints ajuntaments ja han pres polítiques en aquest sentit, el Govern de l'Estat té pressuposts, i aleshores el Govern de les Illes Balears hauria de fer de catalitzador, de coordinador de totes aquestes polítiques, amb la creació de les figures necessàries, segurament en forma de consorci que agrupi distintes administracions, per entre tots anar trobant no la solució, que no existeix, però un conjunt de petites solucions que poc a poc ens ajudin a minimitzar aquest problema que, insistesc, per als nostres joves és el primer problema que tenen.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per tal de fixar la posició té la paraula el representant del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Vagi per endavant que el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds donarà suport a

aquesta proposició no de llei que ens ha presentat el Grup PSM-Entesa Nacionalista.

I jo començaria fent referència, per centrar una mica el debat des del nostre punt de vista, referència a un debat preelectoral, quan encara a les televisions es feien debats preelectoral, en què el Sr. Aznar deia al Sr. González alguna cosa semblant a "jo no m'atreviria a sortir al carrer si amb un govern meu els preus dels habitatges haguessin pujat tot el que han pujat mentre governaves tu". Bé, els preus, amb un govern de dretes, els preus de l'habitatge s'han multiplicat, entre d'altres coses gràcies a determinades polítiques neoliberals. Perquè abans d'entrar a comentar alguns punts de la proposició no de llei jo crec que seria bo dir que aquest problema, que estam d'acord en el fet que és el primer per als joves de la nostra comunitat, que és un problema molt especialment d'àmbit estatal, d'àmbit espanyol, ja que a pesar que a l'Estat espanyol es construeixen més habitatges que a cap altre de la Unió Europea, els preus en el conjunt de l'Estat s'han disparat també com no s'han disparat a cap altre país de la Unió Europea.

Efectivament coincidim amb el Sr. Sampol que a les nostres illes encara hi ha factors que ho agreugen més, com és el fet de la gran pressió que hem de suportar de segones residències, i també l'augment demogràfic que hi ha a les nostres illes, però és un problema a totes les comunitats de l'Estat, i jo crec que alguna cosa té a veure el fet que denuncia la mateixa Federació de Municipis i Províncies, que diu que a l'Estat espanyol s'ha passat de dedicar un 1% del PIB a polítiques d'habitatge, a dedicar-se actualment el 0,5%, quan la mitjana europea està en el 2%. O sigui, en aquest país en general hi ha hagut una manca absoluta de polítiques d'habitatge, de destinar recursos a l'habitatge, i amb polítiques d'un liberalisme total es deixa que el mercat aparentment resolgui el problema, o diuen que pot resoldre el problema, i no ens preocupem si els habitatges pugen de preu, perquè això només vol dir que els ciutadans poden comprar a aquests preus.

Efectivament, nosaltres no hi estam d'acord. Ja presentarem una proposició no de llei fa poc temps amb la qual coincidíem en el darrer punt del que diu el Sr. Sampol, que a pesar que les competències són de molt diverses institucions, el Govern hauria de prendre la iniciativa, hauria de liderar les diferents intervencions de totes les administracions públiques, i estam esperant que efectivament es presenti en aquesta cambra el pla d'habitatge que diu que farà el Govern de les Illes Balears; de moment no hem vist moltes coses però esperam que això es dugui endavant, perquè efectivament és necessari que hi hagi un pla global i que contempli les actuacions de totes les administracions.

Evidentment, de les propostes jo n'he remarcat algunes que ha fet el Sr. Sampol. He de dir que estam absolutament d'acord en el fet que s'han de prendre mesures perquè els nombrosíssims habitatges que hi ha existents que no surten al mercat, que estan desocupats, o que són segones residències, o es destinen a altres usos, que entrin al mercat. Que es facilitin les compres, que es donin ajudes per als lloguers. Mesures com les cooperatives de construcció que es fan a altres comunitats poden ser molt interessants, el fet d'ajudar des de l'Administracions els arrendaments, etc.

Però també una qüestió que ja diguérem en el seu moment, que avui s'ha vist en el torn de preguntes i que a nosaltres ens pareix decisiu: els canvis legislatius. Necessitam que hi hagi una molt major aportació de recursos públics a l'habitatge, que és un problema essencial, però també necessitam canvis legislatius, canvis perquè efectivament no se subhastin les propietats de les administracions, que això és absolutament inacceptable, però també perquè hi hagi més terrenys, més percentatge de terrenys que cedeixin els promotors a les administracions públiques i perquè una part dels sòls que passin a urbanitzar-se vagi necessàriament a habitatges de protecció oficial, perquè el mercat per si mateix no resoldrà el problema, es necessiten molt fortes, molt diverses intervencions públiques per corregir el que el mercat no corregeix, per aconseguir que els joves i també el conjunt de la població però molt especialment els joves, que és els que ho tenen més difícil, deixi de ser el seu gran problema l'accés a l'habitatge, i entenem nosaltres que hi ha possibilitats.

No és un tema fàcil, però amb actuacions decidides per part de l'Administració, amb dedicació de recursos i amb canvis legislatius, que són necessaris i que a altres comunitats ja s'han provat i es veu que donen resultat, es pot aconseguir que la situació actual vagi gradualment disminuint aquesta importància econòmica, aquest percentatge tan elevat de les rendes familiars que s'han de destinar a l'habitatge, i puguem arribar a uns estàndards més semblants a altres països de la Unió Europea.

Moltes gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, sense cap dubte quan parlem d'habitatge per a joves ens referim a un dels més greus problemes que té la societat actual. Ara bé, essent certa aquesta afirmació, tal com deim, també ho és el fet que no tots els partits es mostren disposats a lluitar contra aquest problema amb la mateixa fermesa.

Vagi per davant el suport del Partit Socialista a la proposta que presenta el PSM-Entesa Nacionalista, i pel simple fet que sense entrar, com deia el seu portaveu, a valorar si les mesures que aquí es contemplen són o no suficients per resoldre aquest greu problema, sí que són mesures concretes i clares, i això ja és un punt important. Aquesta afirmació és important pel fet que el Partit Popular, que té la responsabilitat de governar aquesta comunitat autònoma des de mitjans del 2003, si bé també ha manifestat la seva preocupació per aquest problema, és cert, o fa la sensació, que no li sembla prou important, o almenys no tan important com d'altres, que sí han estat dignes i mereixedors que el Govern i el Grup Popular hagin portat a aquest parlament propostes per debatre i per ser aprovades de cara a aquests greus problemes, algunes d'elles tan importants com l'amnistia urbanística a l'illa d'Eivissa, l'eliminació de parcs com el de Cala d'Hort o el de Llevant, o l'eliminació de l'ecotaxa. Aquests greus problemes sí han estat dignes d'atenció directa per part del Grup Popular i del Govern.

Segons s'ha dit, i és cert, el preu de l'habitatge a la nostra comunitat autònoma aquests darrers anys ha estat pràcticament duplicat, el preu d'aquest mateix habitatge a la resta de l'Estat, i segons declaracions d'alguns responsables polítics del Partit Popular, això en aquesta comunitat autònoma nostra no és més que conseqüència directa de la política portada a terme aquests darrers quatre anys per un govern progressista, i potser més concretament fins i tot per un conseller socialista. Ara bé, si un va i consulta dades recollides per experts -i em referiré en aquest cas al mateix estudi del BBVA a què feia referència el portaveu del PSM- quan es parla en aquest estudi d'habitatge, es diu textualment: "*El encarecimiento de los inmuebles se explica por varios factores, como el fuerte crecimiento de la población, el dinamismo de la economía, la llegada de ciudadanos europeos para la compra de segunda residencia, los bajos tipos de interés o el afloramiento de efectivo ante la llegada del euro*". Com es pot observar, tots ells factors clarament imputables a una política d'un govern progressista.

És cert que en ocasions la simple lectura d'aquest tipus d'informes o estudis dels tècnics basta per desmuntar algunes declaracions irresponsables d'alguns polítics, però clar, com que el Partit Popular ja ens ha anunciat reiteradament que no fa estudis, sembla ser que no tan sols no fa estudis sinó que a més a més ni tan sols llegeix els que ja estan fets, que seria una mica més simple i no tan complicat.

Per part del Govern fins ara tan sols hem sentit parlar d'un futur pla d'habitatge autonòmic, pendent d'elaborar i que suposadament tindrà com a objectiu facilitar l'accés dels joves al primer habitatge, si bé propostes concretes que recollirà aquest pla, fins a dia d'avui cap ni una, cap ni una. El que sí es va fer per part del Govern és exigir als ajuntaments que prenguin tot tipus de mesures: han de fer cessió de sòl, es pretén que baixin les taxes municipals, etc., però per part de les institucions supramunicipals res de res, de moment.

El Govern també ha demanat un canvi de normativa per tal que surtin tots aquests pisos als quals ja s'ha fet referència per altres portaveus, pisos desocupats, però ens fa la sensació, des del nostre grup, que és un altre anunci sense contingut, ja que si bé aquesta mesura ha estat defensada per alguns alts càrrecs del Partit Popular, el cert és que quan es proposen mesures, o seria possible emprendre mesures que suposin, per exemple, gravar fiscalment els propietaris d'aquests pisos desocupats tornam al mateix de sempre: que siguin els altres que prenguin aquestes mesures, que poden ser un pic crítiques.

Molt aclaridores resulten -per deixar ben clares quines són les intencions del Partit Popular sobre el tema d'habitatge- les contradiccions d'alguns responsables polítics de l'actual govern. En una visita a Eivissa, concretament el passat mes d'octubre, el director general d'Arquitectura i Habitatge en una roda de premsa va dir que no tenia més remei que reconèixer l'existència d'una bombolla immobiliària. Sorprenent, si tenim en compte que des del Govern central tant el Sr. Rato com el Sr. Aznar reiteradament han negat absolutament l'existència de tal bombolla urbanística. Però a la mateixa roda de premsa la delegada de l'IBAVI per a Eivissa i Formentera, la Sra. Virtudes Marí, va dir que per part de la conselleria es creia necessari construir més VPO, i que per tant el consell posaria a la seva disposició solars que permetin d'edificació de pisos per a joves.

I per un altre costat veim com en el Consell de Mallorca, propostes del Grup Socialista que proposaven que totes les administracions aportin sòl públic per construir VPO, només tenen una sola resposta, i és el vot en contra del Partit Popular. La voluntat real del Partit Popular en matèria de VPO també queda demostrada en els actuals pressuposts 2004. L'IBAVI té la partida destinada a nous projectes retallada en més d'un 30%.

Com he dit abans ara el Partit Popular també reclama més sòl als ajuntaments, i jo per escenificar una mica aquesta proposta posaré un exemple clar en una sola illa, en aquest cas a l'illa d'Eivissa, on, si un fa un estudi o mira a quins ajuntaments, a quins municipis s'ha fet promoció d'habitatge, veurem que tan sols s'ha fet en el municipi d'Eivissa, on d'aquí a molt s'entregaran les claus de 46 nous habitatges i l'IBAVI ja té cedit també un nou solar per construir -crec que ja s'està treballant en el projecte- 24 nous habitatges, també. És un municipi governat per un equip progressista. En canvi a la resta dels ajuntaments, què ha passat fins ara?, a la resta d'ajuntaments de l'illa? Res de res, no hi ha hagut res. Potser és que ha passat el mateix que passava també amb altres sectors, com el de l'educació, i si bé abans, quan a la comunitat autònoma governaven els progressistes, els ajuntaments deien que no tenien terrenys per cedir i ara, sorprenentment, quan governa el Partit Popular, tots els ajuntaments estan disposats a fer cessió d'aquests terrenys perquè ara sí ja els han trobat, devien ser en algun lloc. A pesar de tot això encara hi ha algun ajuntament que els costarà que entri en aquesta dinàmica, com per exemple el de Santa Eulària que crec que, a pesar dels esforços, no serà fàcil que cedeixi aquest sòl.

Però entrant al que és el fonament que justifica la proposició no de llei del PSM, en aquest fonament es fa referència a un informe elaborat per l'Observatori Jove d'Habitatge a Espanya, i és en aquest informe on es veu clarament que Balears és la segona comunitat que exigeix un major esforç als seus joves per comprar un habitatge, concretament un 76,8% del seu salari si és una sola persona, o un 40,6% si es tracta d'una parella que vol adquirir aquest habitatge. El primer lloc d'aquest rànquing l'ocupa Madrid, on aquests percentatges van al 86,8% i al 57,5% en funció que es tracti d'un sol o d'una parella. A baix de tot d'aquesta llista ens trobam una comunitat autònoma com la d'Extremadura, on els joves tan sols han de destinar del seu salari, en funció que siguin un sol o més d'un, el 32,7% o 16,3%. Aquest mateix estudi també fa un càlcul del preu de l'habitatge lliure calculant un habitatge de 100 metres quadrats. El que queda molt clar d'aquest estudi, i d'altres, és que Madrid, una comunitat autònoma des de fa molts d'anys pel Partit Popular, és avui la comunitat autònoma on resulta més car adquirir un habitatge. A baix de tot de la llista, la comunitat autònoma que té el sòl més barat és Extremadura, curiosament governada pel Partit Socialista també fa molts d'anys.

Per tant, senyors diputats, seria desitjable que per part del Partit Popular s'abandonassin les polítiques portades a terme fins ara i que han tingut un resultat absolutament negatiu. Mai fins ara s'havien edificat tants d'habitatges, mai fins ara hi havia hagut tant de sòl qualificat a disposició de la construcció, i al mateix temps mai no havien estat tan cars els habitatges i mai no havia estat tan car el sòl. Per tant, amb el seva política el Partit Popular tan sols el que ha fet ha estat afavorir una especulació, igual que amb altres propostes poc encertades, com les que ja havíem fet també referència des del nostre grup, com

la subhasta de sòl públic o una altra que és desmantellament de mitjans públics per lluitar judicialment contra aquesta especulació.

És hora, per tant, que es comencin a contemplar mesures com les que presenta el PSM en aquest cas, i futures propostes que farà el nostre Grup Socialista en aquest mateix parlament, perquè està clar que és així, donant passes endavant, que podem arribar a aconseguir l'objectiu que és resoldre el greu problema de l'habitatges que tenen els joves d'aquesta comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, de la mateixa manera que tots estam cansats de veure que amb gestos populistes propis del tercermundisme, gestos als qual són tan afeccionat els dictadors autòcrates de torn, com regalar tot el (...) o com llevar-se un mateix la paga, no s'acaba solucionant cap problema estructural de pobresa o desplegament econòmic, tampoc no crec que amb propostes ingènues i voluntaristes com algunes de les que es presenten en aquesta proposició no de llei, s'aconsegueixi res en matèria d'habitatges per a joves, a no ser embullar més la gent, que a vegades només es tracta d'això.

Aquesta darrera setmana hem assistit atònits a tot un *revival* de mesures per part de l'esquerra nostrada en matèria d'habitatge. Fins i tot qualque conseller apel·lava l'article 47 de la Constitució perquè el Govern del Consell Insular de Mallorca posàs a disposició de l'IBAVI una part dels seus solars, sofisme demagògic, ja que la Constitució a què apel·lava amb entusiasme distingeix entre drets fonamentals i principis rectoris de la política social i econòmica, i el dret a l'habitatge forma part d'aquests darrers, i no dels primers, i per tant no és adequat anar-se'n a qualsevol administració pública i exigir-li competències que no té.

Lluny de mesures simplistes i ben intencionades, ens toca precisament als polítics encarar amb rigor i seriositat un problema de la magnitud com és el de l'habitatge, rigor i seriositat que només és possible si tenim en compte tots els sectors, tots, fins i tots aquells que ens adverteixen dels perills d'una excessiva planificació territorial i que qüestionen la nostra mateixa acció de govern. Així, el president de promotors a Balears, Gabriel Oliver, reconeixent que el Pla territorial de Mallorca era positiu en molts d'aspectes, com la seguretat jurídica i l'alliberament de molt de sòl vacant, també feia la següent reflexió: "El Pla territorial de Mallorca planteja un creixement del 3% en setze anys. A Mallorca hi ha una demanda lògica de 7.500 habitatges anuals, i amb aquest creixement només podrem construir devers 700 habitatges anuals en sòl nou. Això ens obliga a cercar sòl urbà existent, que tots sabem com és de car, un sòl que molta gent no vol vendre, i que ens obligarà a comprar habitatges ja construïts, esbucar-los per construir-ne de nous; això elevarà moltíssim els costos". I continua: "Fa falta sensibilitat i imaginació. Si continuem així, l'augment del preu del sòl s'incrementarà

moltíssim". Per acabar: "Si no volem hipotecar el futur dels nostres joves hem de pensar no només en termes mediambientals, sinó en termes econòmics". Per això deia que el problema és complicat, molt complicat, i aquí allò fàcil, allò electoralista, com s'ha fet fins ara, és al·ludir al problema estructural i deixar-ho amb pegats de darrera hora que no solucionen absolutament res.

Un primer examen de la situació ha de ser, per tant, analitzar el perquè de la pujada astronòmica de l'habitatge aquí, a les Balears, durant aquests darrers quatre anys, perquè evidentment hi ha raons no circumscrites en absolut a l'àmbit polític on ens movem, com les que assenyala molt bé la proposició no de llei que es discuteix: immigració, increment de població, demanda de segones residències; però també n'hi ha de circumscrites a la realitat política que hem viscut en els darrers quatre anys, responsabilitats que sí ens corresponen a nosaltres, als polítics, encara que a vegades no ens interessi punyir dins la nafra de la qual som responsables.

Això és exactament el que ha passat amb el quadrienni negre del pacte de progrés. Avui per avui podem dir que aquí tenim el major augment del preu de l'habitatges d'Espanya. El darrer any hem arribat a un estratosfèric 18,7% de pujada, mentre que la mitjana espanyola se situa quasi a la meitat, un 11%. El rigor en l'anàlisi, per tant, ens condueix a pensar que qualque cosa ha passat aquí, a les Balears, i que no ha passat a la resta de la nació, i d'aquí és evident que els dirigents del pacte en són en bona part responsables. Perquè, com intentà resoldre el problema de l'habitatge el pacte de progrés?, o ha estat el pacte de progrés que ha provocat indirectament el problema? Veurem que és un compendi de totes dues: males solucions i falta de previsió.

Passem a recordar-ho. Tot d'una després d'entrar, el pacte demostrà el que són de ver mesures per potenciar l'accés a l'habitatge: augmentar l'impost de transmissions patrimonials d'un 6% a un 7%, una mesura que Bernard Shaw hagués catalogat ben segur de socialista associal, i que d'altres prefereixen qualificar com antisocials. Sí, la seva estrena fou una pujada d'un 6% a un 7% de l'impost de transmissions patrimonials. Per començar no està gens malament.

Però no acaba aquí el vodevil progressista. En nom d'una protecció salvatge del territori, en nom del fetixxe ideològic de la conservació i protecció, les moratòries tengueren una conseqüència fatal: la reducció dràstica de l'oferta de sòl edificable per a la construcció d'habitatges. El resultat no ha tardat en fer-se evident, fins i tot per a aquells que no saberen preveure les conseqüències de les seves alegries proteccionistes: augment del preu del poc sòl vacant, que provocà immediatament una tendència a l'alça dels preus, a més d'una inseguretat jurídica, inseguretat per no tenir els plans insulars territorials aprovats, que també acabà afectant el sòl vacant edificable.

D'aquesta manera es comprèn com a Balears, en aquests darrers quatre anys, el preu mitjà dels habitatges ha duplicat la mitjana nacional, situant-nos en els primers llocs del rànquing del preu mitjà de l'habitatge d'Espanya, tant en general com a les capitals de província.

Per tant observam una altra responsabilitat política: una manca de previsió de l'efecte produït per les moratòries de plurifamiliars. Una major demanda contingent, per tant, o sigui, més immigració i més població, afegida a una oferta cada pic més escassa explica l'augment de preus desorbitat.

Però això no és tot. A part de moratòries i augment d'impostos, al pacte no se li va ocórrer cap altra cosa que augmentar el preu de les VPO, sí, augmentar el preu dels habitatges de protecció oficial. I per què?, em demanaran. Perquè així el pacte creia que els promotors privats també s'implicarien en la construcció d'habitatge protegit. La conseqüència no va ser altra que l'habitatge protegit fos més inaccessible per als col·lectius més desfavorits. Aconseguiren, però, aquesta implicació de la promoció privada de VPO? De fet, si repassam el percentatge d'habitatge protegit construït per promotors privats i els comparem amb les construccions construïdes per l'IBAVI amb qualificacions provisionals, observam que efectivament l'augment de preus d'aquestes VPO per incentivar la promoció privada no ha aconseguit tampoc entusiasmar la promoció privada, per una raó molt senzilla: la manca de sòl urbanitzable i urbà vacant. La manca de sòl a preu assequible ha fet que també els promotor privats se n'afluïxassin; tots els camins duen allà mateix: la manca de sòl.

Efectivament, Sr. Boned, no tots els partits tenen el mateix interès en aquest sentit, com ja ha quedat demostrat. La política d'habitatge del pacte no passà de bones intencions i un excés de voluntarisme que no s'ha traduït després de quatre anys en una política d'habitatge eficaç que ens demana la nostra societat.

De totes maneres, independentment de l'escassa fortuna de les iniciatives del passat govern, s'ha de reconèixer que no existeixen fórmules màgiques i que ens trobam davant un problema d'envergadura, difícil de combatre. Per altra banda, els models urbanístics aprovats pels distints plans territorials tampoc; si bé són positius en molts d'aspectes tampoc no condueixen a l'optimisme en relació al preu de l'habitatge.

Quina és la política d'habitatge que seguirà l'actual govern? Sense esperar tampoc miracles, perquè sense dubte, repetesc, ens trobam davant uns dels problemes més difícils de solucionar a les nostres illes, podem afirmar que amb menys d'un any la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports ja està redactant un pla d'habitatge, el primer que es fa a Balears, que es farà públic, d'acord amb les manifestacions de la consellera, abans de complir-se el primer trimestre d'enguany. En tenir-lo ja el discutirem.

Si passam ara a comentar breument el contingut de la proposició no de llei, podem dir que, si bé podríem estar d'acord amb una sèrie de mesures que es presenten, es tracta en general d'un conjunt de mesures de caire voluntarista i un tant demagògiques, unes mesures algunes de les quals, com les de les cooperatives o les de les comunes, podríem qualificar de peculiars, més pròpies del comunisme anarquista i àcrata...

(Remor de veus)

...que d'una societat de primer nivell com la nostra. El problema de l'habitatge aquí, a Balears, requereix solucions més serioses i globals i no només reclams publicitaris més o manco originals.

En referència a les desgravacions fiscals per a adquisició i lloguer de l'habitatge que estan entre les mesures presentades a la proposició, faré una sèrie de reflexions. Avui per avui les desgravacions fiscals per a l'adquisició d'un habitatge per a joves menors de 36 anys és d'un 6,5% per a rendes familiars de 30.000 euros en declaració conjunta, i de 18.000 en declaració individual. Així i tot, un increment de la desgravació fiscal no està tan clar tampoc que redueixi el preu final de l'habitatge; és una solució a mitges, ja que el mercat tendeix a reaccionar en sentit contrari a la iniciativa intervencionista. Quant a incloure desgravacions per lloguer, que és la segona mesura que es presenta, potser les seves senyories desconeixen la Llei 46/2002, que entrà en vigor el 2 de gener de l'any passat. Aquesta llei estatal proposa una sèrie de mesures interessants a favor del lloguer: primera, reducció de la tributació per lloguer a la meitat, una bonificació del 50% dels ingressos nets; dos, augment de la llista de despeses deduïbles, com per exemple l'amortització del 3% del valor del pis; tres, per a pisos desocupats, l'obligació de declarar com a ingrés el 2% del valor cadastral sense poder deduir les despeses de conservació; quatre, aquelles societats l'únic objecte de les quals sigui l'arrendament, obtindran bonificacions de fins al 85% de desgravació. Veim, per tant, també una preocupació del Govern central per afavorir el lloguer i posar en el mercat habitatges desocupats.

I ja per acabar anunciar el nostre vot en contra d'aquesta proposició no de llei per una raó ben clara: l'accés a l'habitatge per part dels joves únicament es pot resoldre incentivant l'oferta i rebaixant la pressió fiscal; subvencionar, ajudar o intervenir en el mercat incentivant la demanda sense que l'oferta, el lloguer o la venda, també pugui al mateix temps, significa que el preu de l'habitatge, lluny de contenir-se o baixar, continuarà pujant. Són pegats, i això és precisament el contrari del que ens proposam.

Moltes gràcies per la paciència.

(Aldarull a la sala i algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Per al darrer torn té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. A mi no em preocupa aquesta intervenció, em preocupa que l'hagin aplaudida. Això vol dir que estan tan malalts com ell. Aquest senyor...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor... M'agradaria que aquesta paraula no constàs en acta, Serveis Jurídics...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Bé, no és una malaltia física, és una fòbia que aquest senyor expressa cada vegada que puja aquí, fruit del fet que renega dels seus pecats de joventut, i ara avui vol projectar damunt

l'esquerra en general i el nacionalisme en particular uns complexos que no té superats, i jo crec que quan es parla del major problema que tenen els ciutadans de les Illes Balears en aquesta terra, vostè hauria de ser capaç de deixar les seves fòbies personals i entrar en la discussió, i no desqualificar sistemàticament tot el que ve de la banda contrària a la seva.

Perquè, clar, quan vostè qualifica de mesures simplistes qualsevol proposta que ve en aquest cas, mentre que s'atribueix a vostè propostes rigoroses, vostè està actuant de la manera que acusa els altres. Vostè fa una interpretació fonamentalista i sectària i els altres podem anar molt equivocats, però també tenim qualche idea que s'hauria de respectar, i vostè sistemàticament ve aquí, desqualifica, insulta, penja adjectius a tots els altres, faltant al respecte que a vostè mai no li hem faltat, ni aquí ni al seu poble.

(Algun aplaudiment)

Parteix de tota una culpabilització a les mesures de l'anterior govern. Clar que l'anterior govern també va tenir una influència tan forta en el conjunt de l'Estat que va provocar l'encariment del preu de la comunitat de Madrid, governada aleshores pel Sr. Ruíz Gallardón, del Partit Popular, que allà, per culpa de les polítiques de pacte de progrés, l'habitatge va pujar més que el que va pujar a les Illes Balears. Segurament aquesta obsessió que tenien allà pel pacte de progrés els degué dur a copiar les nostres polítiques i els preus allà augmentaren molt més que a les Illes Balears. O si no com s'explica que a Madrid hagin pujat més els preus? Bé, després donen la culpa a les polítiques territorials.

Mirin, es parteix de dues premisses falses, una que a les Illes Balears les moratòries i les restriccions urbanístiques salvatges, en paraules del Sr. Font, han provocat una escassetat de sòl per edificar, fals, fals, perquè segons les dades del Ministeri de Foment, les Illes Balears són la comunitat autònoma de l'Estat allà on hi ha més sòl urbanitzable en relació al seu territori. És a dir, no només aquí les restriccions urbanístiques han provocat una escassetat de sòl sinó que aquí som la comunitat autònoma que relativament tenim més sòl urbanitzable, herència d'uns planejaments desenvolupistes dels anys 60 i que a pesar de què hi ha hagut mesures supramunicipals que han anat reduint l'espai urbanitzable, però que encara és molt superior a qualsevol altra comunitat autònoma. Segona, a les Illes Balears hi ha sòl vacant per construir-hi 275.000 habitatges, a Balears tenim sòl vacant avui per construir 275.000 habitatges. És a dir, que hi ha sòl vacant per edificar 817.244 places. Que no ens diguin, els promotors faran el seu paper, però que no ens diguin..., aquí hi ha capacitat per construir 817.000 places. Aleshores no ens diguin que aquí les polítiques han incrementat el sòl.

I després anam a les moratòries. Clar les moratòries han provocat que no hi hagi habitatges suficients. Mirin, precisament les moratòries allò que han provocat és que els darrers 2 anys hi hagi hagut un increment de la construcció desmesurat, moratòries anunciades prèviament. I va començar les mesures per limitar la capacitat d'edificació en sòl rústic del Sr. Verger en el Consell de Mallorca, els 7.000 metres, que s'anunciaren i varen provocar un increment de construcció en sòl rústic, seguiren ja en el primer pacte en el consell i que augmentàrem en els 14.000 metres i que pel fet d'anunciar-se

també varen provocar un increment. Va seguir la moratòria promoguda per Unió Mallorquina en el Consell de Mallorca, es va anunciar dos mesos abans i això va provocar un increment de llicències i per tant, aquests dos darrers anys allò que no es pot dir és que no hi ha hagut construcció perquè precisament hi ha hagut un excés de la construcció. I aquí només hi hagut una moratòria que no s'ha feta pública abans de promulgar-se i d'aquesta en som responsable jo, la moratòria de grans superfícies comercials, que es va anunciar el dia que sortia en el butlletí oficial, les altres han provocat un increment de la construcció.

Bé i després mesures com incentivar les desgravacions fiscals són intervencionistes, són...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

No sé si provenen d'una política comunista. Bé si són tan negatives aquestes polítiques per incentivar les desgravacions per a adquisició d'habitatges, o per al lloguer d'habitatges, no sé per què vostès en els pressuposts del 2004 no només no suprimiren les que havia implementat l'anterior Govern sinó que les augmentaren. I aquí hi havia unes desgravacions fiscals fins a 33 anys i vostès les augmentaren fins als 36 anys. Bé, però quan ho feia l'esquerra era intervencionisme que provocava uns efectes contraris dins el mercat. Quan ho fan ells no és electoralisme, devia ser una mesura bona. Si això no és fonamentalisme ja em diran allò que és.

En definitiva, mirin naturalment que aquí hi ha hagut, juntament amb Madrid i alguna altra comunitat autònoma, el problema s'ha agreujat i vostè mateix ho ha dit, segona residència europea, una decisió estratègica del Partit Popular, de quan hi havia el Sr. Gabriel Cañellas. Recordin-ho "ens hem de convertir en la segona residència d'Europa", sense pensar en els efectes que tendria damunt el preu de l'habitatge i que patim tots els ciutadans de les Illes Balears...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Acab. Un creixement demogràfic que provoca una major demanda, segurament uns beneficis empresarials que s'ha hagut de canalitzar cap a la inversió immobiliària en un moment que la borsa no donava garanties i que els interessos bancaris no donen rendiment. Tot això que és de sentit comú i que tots ho veim, des del Partit Popular s'ha d'utilitzar com una pedra en contra de l'anterior Govern.

Mirin, jo havia fet una intervenció en positiu, defensant la nostra iniciativa, sense atacar a ningú, a pesar que ja duen sis mesos governant i ja comença a ser hora de tirar les culpes cap enrera, comença a ser hora que facin alguna cosa, comença a ser hora, a més d'anar a inauguracions, perquè en aquesta foto

entregant les claus, bé és que vostès són molt ràpids perquè en mig any, projectaren, edificaren i varen entregar la clau. O no devia ser una iniciativa positiva de l'anterior Govern que va permetre al Sr. Matas entregar aquestes claus?

Miri Sr. Font, jo voldria..., haurem de conviure tres anys més, tindrem més debat i jo li pregaria que vostè fos un poc més respectuós i nosaltres serem respectuosos amb vostè, que debatés sobre iniciatives polítiques i no les desqualifiqués i sobretot, no insultés...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, per què em demana la paraula?

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Per al·lusions.

EL SR. PRESIDENT:

No, Sr. Font...

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Una sèrie d'aclariments que voldria fer al Sr. Sampol per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Té un minut.

(Remor de veus)

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

La primera..., Sr. Sampol...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Es posin tranquils per favor. Té un minut Sr. Font, no vendrà d'aquí supòs.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Ja que s'ha ofès Sr. Sampol, jo només el voldria retre a què trobés un sol insult en tota la meva intervenció. En canvi jo sí he rebut insults per la seva banda, perquè jo en cap moment he xerrat de comunisme, com vostè ha dit, però vostè sí ha parlat de fonamentalisme. I per altra banda no crec que una tribuna d'un Parlament sigui el lloc més adequat per fer interpretacions psicoanalítiques. En tot cas, munti un bufet i no passi pena el visitaré.

EL SR. PRESIDENT:

Digui Sr. Rosselló?

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Per al·lusions.

EL SR. PRESIDENT:

No li don la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Considera que dir comunista no és un insult?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

No li don la paraula. Sr. Sampol té un minut.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, no passi pena que no m'ha ofès, només ofèn qui pot i vostè a mi no em pot ofendre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats procedirem a la votació.

Votam.

25 sí, 30 no. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS